

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Prior Samuelis

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

LIBER
PRIOR SAMUELIS,
 Aliis LIB. I. REGUM: Græc. Βασιλειῶν,
 HEBRÆIS שמואל
 CAPUT I

Elkanæ uxor
 Hanna steri-
 lis, eoque in
 sacra facto
 uatib;

א ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מחר אפרים
 ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן יהוחנן
 2 בן צוף אפרתי : ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם
 השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים :
 3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחוות
 ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בנדי עלי חפני
 4 ופנחס כהנים ליהוה : ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן
 ה לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות : ולחנה נתן
 מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה :
 6 וכעסמה צרתה גם לעם בעבור הרעמה כי סגר יהוה
 7 בעד רחמה : וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בכית
 8 יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל : ויאמר לה
 אלקנה אישה חנה למיה תבכי ולמה לא תאכלי
 ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים :
 9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי
 10 הכהן ישב על הכסא על מזותת היכל יהוה : והיא
 11 מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה : ותדר
 נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעיני
 אמתך וזכרתני ולא תשכח אר-אמתך ונתתה
 לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חיו ומורה
 12 לא יעלה על ראשו : והיה כי הרבתה להתפלל לפני
 13 יהוה ועלי שמר את פיה : וחנה היא מדברת על-
 לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויהשבה עלי
 14 לשכרה : ויאמר אליה עלי עד מתי תישתכרין הקרי
 את

Elkana
 Hanna
 Penina.

(Dagush, forte Arimur)

pro fem.

Elkanæ uxor,
 Deoque de-
 dica,

ד' בדגש v. 6. הפמרת יוסא של ראש השנה v. 1.
 ימ רפה &

(acer animi)
(Hintermündig)

את יינק מעלה: ותען חנה ותאמר לא אדני אישה
 קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפה אר-
 נפשי לפני יהוה: אל תתן את אמתך לפני ברת 16
 בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי ער הנה: ויען 17
 עלי ויאמר לבי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך
 אשר שאלת מעמי: ותאמר תמצא שפחה חן 18
 בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא יהיה
 לה עוד: וישבימו בפקד וישתחוו לפני יהוה וישבו 19
 ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את דנה
 אשתו ויזכרה יהוה: ויהי לתקפות הימים ותהר חנה 20
 ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו:
 ועל האיש אלקנה וכל ביתו לופח ליהוה את זבח 21
 הימים ואת נדרו: וחנה לא עלתה כיאמרה לאישה 22
 עד יגמל הנער והביאותיו ונראה את פני יהוה וישב 23
 שם עד-עולם: ויאמר לה אלקנה אישה עשו הטוב
 בעיניך שכי עד גמלה אלו אך יקם יהוה את דברו
 ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו: ותעלהו 24
 עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח
 ונבל יין ותבאחו בית יהוה שלו והנער נער: וישחטו כה
 את הפר ויבאו את הנער אל-עלי: ותאמר 26
 בי אדני חי נפשה אדני אני האשה הנצבת עמכה
 בזה להתפלל אל יהוה: אל הנער הזה התפללתי 27
 ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמי:
 וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כל הימים אשר היה 28
 הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה:

Samuelem,

quem Iudici
& Pontif. Eli
formandum
tradit,

1. ad manil. Statuta, et digni: Epul.
 lavit eos meum in domo, exal.
 labum & corne meum in domo.
 Alabaz est of meo. Huiusmodi
 que insula sum in salute tua.
 2. am. 2. varco. Huiusmodi, quia
 son. 2. propter h. el. am. 2. petra. Huius
 3. Huiusmodi. Huiusmodi, petra.

א ותתפלל חנה ותאמר עלין לבי א
 ביהוה רמה קרני ביהוה רחמי על אויבי כי שמחתי
 בישועתך: איך קדוש ביהוה כי אין בלתה ואין צור
 כככ ב LII כאלהינה

CAP. I. II.
ac Deum
canticum ecle-
brat, spiritu
vaticico.

דמר א 17. ויהוה רחמי על אויבי כי שמחתי בישועתך: איך קדוש ביהוה כי אין בלתה ואין צור כככ ב LII כאלהינה

3 באלהינו: אל מרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק
 4 מפיכם כי אל דעות יהיה ולא נתכנו עללות: קשת
 ה גברים חתים ונכשלים אורו חרל: שבעים בלחם
 נשכרו ורעבים חרלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת
 בנים אמללה: יהוה ממית ומחיה מרוד שאול
 ויעל: יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם:
 מקים מעפר דל מאשפת יריס אביון להושיב
 עם נדיבים וכפא ככוד יחלים כי ליהוה מצקי
 ארץ וישת עליהם תבל: רגלי חסידו ישמר ודשעים
 בחשך ידמו כי לא בלח גבר איש: יהוה יחתו
 מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידיו אפסי ארץ ותדעו
 למלכו וירם קרן משיחו:

3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Samuel rite
 (egit, filii
 Eli autem
 male mini-
 strant.

11 וילך אלקנה הרמתי על ביתו ותנער היה משרת
 12 את יהוה את פני עלי הכהן: ובני עלי בני בליעל לא
 13 ידעו את יהוה: ומשפט הכהנים את העם כל איש
 זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר ותמולג שלש
 14 השנים בידו: ותכה בכיור או בדוד או בקלחת או
 בכדור כל אשר יעלה תמולג יקח הכהן בו ככה
 15 יעשו לכל ישראל הפאים שם בשלה: גם בטרם
 יקטרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח
 הנה בשר לצלות לפהו ולא יקח ממה בשר מבשל
 16 כי אסחי: ויאמר אליו האיש קטר וקטרון פיוס חהלב
 וקח לה פאשר תאורה נפשך ואמר לו כי עתה תמן
 17 ואם לא לקחתי בחזקה: ותהי חטאת הנערים גדולה
 מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה:
 18 ושמואל משרת ארז פני יהוה נער חגור אפוד בד:
 19 ומעיל קטן תעשה לו אפו והעלתה לו מימים ימימה
 כ בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים: וברך עלי

Fahenū,
 Mich.
 3: 3.

את
 עליוק. ibid. מרוביו ק. v. 10. חסידיו ק. v. 9. ולו ק. v. 3.
 v. 16. עד כאן הפטרת יום ראשון של ראש השנה. ibid.
 סביר לא

את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לה זרעמן
 האשה הזאת פחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו
 למקומו : כיפקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה
 בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה :
 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר
 יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבן את הנשים
 הצבאות פתח אהל מועד : ויאמר להם לפה תעשון
 בדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים
 מאת כל העם אלה : אל בנגל כי לוא טובה השמעה
 אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה : אם יחטא איש
 לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל
 לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם :
 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם
 אנשים : ויבא איש אלהים אל עלי
 ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגלית אל בית
 אביך בהיותם במצרים לבית פרעה : ובהר אתו מפל
 שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר
 קטרת לשאת אפור לפני ואמתנה לבית אביך את
 כל אשר בני ישראל : לפה תבעטו בזכחי ובמנחתי
 אשר צויתי מעון ותכבד את בניך מפני להברי אכם
 מראשית כל מנחת ישראל לעמי : לכן נאם יהוה ל
 אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו
 לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי
 אכבד ובזו וקלל : הגה ימים באים ונגדעתי את זרעך
 ואת זרע בית אביך מחיות זקן בביתך : והפסתי צר
 מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה
 זקן בביתך כל הימים : ואיש לא אכרית לה מעם
 מזבחי לבלות את עיניך ולא יבי את נפשה וכל
 מרבית

quos Pauc
quidem in
crepat, sed
iusto lenius.

Quare Deus
per vatem ip
& familiz ex
itium de
nunciat.

22. 1. peccaverunt in vitiis, et
judicabit dominus. 22. 1. et si in domo
sua peccaverit, qui iudicium con
stitutit si et.

† Deut.
32: 15.
† ad fagi
mandum

30. 1. —
et tunc dicit dominus, ab eis mihi, quia
conorantur me, et prosero: et contem
nuntur me leviter fient.

† ad cru
ciandū

LH3 ג כככ

34 מרבית ביתך ימותו אנשים: וזה חלק האורת אשר
 יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו
 לה שניהם: והקמתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובגפשי
 יעשה ובניתי לו בית נאמן והתחלף לפני משיחי כל
 36 הימים: והיה כל הנותר בביתך יבוא
 להשתחות לו לאגרות כסף וכפר לחם ואמר
 ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת
 לחם:

CAP. 3. III.
 Mem quoque
 si recitavit
 per Samue-
 lem,

א והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה
 2 היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: והיה ביום ההוא
 ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות:
 3 ונר אלהים טרם יבנה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר
 4 שם ארון אלהים: ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר
 ה הנני ויניח אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא
 6 קראתי שוב וילך וישכב: ויסף יהוה קרא עוד
 שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת
 7 לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב: ושמואל טרם
 8 ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה: ויסף יהוה
 קרא שמואל בשלישת ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני
 9 כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: ויאמר עלי
 לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר
 יהוה כי שמע עברה וילך שמואל וישכב במקומו:
 7 ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל
 שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עברה:

loquere, quia audire (audivit) seruat
 temp.

11 ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי
 עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלנה שתי
 12 אניו: ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי
 13 אל ביתו החל וכלה: והגדתי לו כי שפט אני את
 ביתו

forma post. hyschid.

ועניו ק' 2.

ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו
 ולא כחה גם : ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר 14
 עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם : וישב שמואל
 עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה וישמואל
 ירא מהגיד את הפראה אל עלי ויקרא עלי את שמואל 16
 ויאמר שמואל בני ויאמר הנני : ויאמר מה הדבר אשר
 דבר אליך אל נא תכחד מפני פה יעשה דף אלהים
 וכה יסוף אם תכחד מפני דבר מפל הדבר אשר
 דבר אליך : ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא 18
 כחד מפני ויאמר יהוה הוא הטוב בעיניו יעשה :
 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מפל דבריו 19
 ארצה : וידע כל ישראל מהו ועד באר שבע כי כ
 נאמן שמואל לנביא יהוה : ויסק 21
 יהוה להראה בשלח כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו
 בדבר יהוה : ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא א
 ישראל לקראת פלשתים לפלחמה ויחנו על האבן
 העזר ופלשתים חנו באפק : ויערכו פלשתים 22
 לקראת ישראל ותטש הפלחמה וינגף ישראל לפני
 פלשתים ויכו במערכה בשדרה כארבעת אלפים
 איש : ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל 23
 למה ננפנו יהוה היום לפני פלשתים נקה אלינו
 משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישיענו
 מבף איבינו : וישלח העם שלהו וישאו משם את 4
 ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני
 עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס : ויהי ח
 כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל
 תרועה גדולה ותהם הארץ : וישמעו פלשתים את 6
 קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת
 במחנה

*Domus ipsa (68)
- bonum in oculis suis, facial.*

*Ebeneser
Aphek*

*huncque ve-
tem lir con-
firmavit.*

*CAP. I.
IV.
Philisti
dxos cadur*

*& arcam f-
deris ab il-
in aciem c-
ductam,*

כמחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה:
 7 ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה
 ויאמרו אז לנו כי לא היתה בזאת אתמול שלום:
 8 אז לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה
 הם האלהים המקים את מצרים בכל מצה במדבר:
 9 התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן מעברו לעברים
 10 כאשר עברו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: וילחמו
 פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה
 11 גדולה מאד ויפל מישאל שלשים אלה גדלי: וארון
 12 אלהים נלקח ושני בנני עלי מתו חפני ופינחס: וירין
 איש בנימן מהפערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו
 13 קרעים וארמה על ראשו: ויבוא והנה עלי ישב על-
 הכסא יך דרך מצפה כי היתה לבו חרד על ארון
 האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותועק כל העיר:
 14 וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון
 15 הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: ועלי בן תשעים
 16 ושמונה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות: ויאמר
 האיש אל עלי אנכי הבא מן הפערכה ואני מן
 הפערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני:
 17 ויען המבשר ויאמר גם ישראל לפני פלשתים וגם
 מפנה גדולה היתה בעם וגם שני בנני מתו חפני
 18 ופינחס וארון האלהים נלקחה: ויהי כהובירו
 את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית
 בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש
 וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה:
 19 וכלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמועה
 אל הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה
 כ ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה: וכעת מותה
 ותדברנה

יד ק' 13.

post iteratum credem ca- p. 11.

quo nuncio sicut pertra- hitur.

Ex percutis- sionem tangit

disque no- ruito paru- sili extin- guitur.

* cervix.

inf. nupt.

ותדברנה הנצבות עליה אל-תיראי כי-בן ילדת ולא
ענתה ולא-שתה לבה : ותקרא לנער אי כבוד ^{1 non. 2 I}
לאמר גלה כבוד מישראל אל-חלקה ארון האלהים ^{Job. 22:}
ואל-חמה ואישה : ותאמר גלה כבוד מישראל כי ^{30.} 2
נלקח ארון האלהים :

ופלשתים לקחו את ארון האלהים וביארו מאבן א
העור אשדודה : ויקחו פלשתים את-ארון האלהים 2
ויבאו אתו בית דגון ויצינו אתו אצל דגון :
וישקימו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל 3
לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את-דגון
וישיבו אתו למקומו : וישקימו בבקר ממחרת 4
והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה
וראש דגון ושתני כפות ידיו כרתות אל-
המפתן רק דגון נשאר עליו : על-כן לא-ידרכו ה
כהני דגון וכל הבאים בית דגון על-מפתן דגון
באשדוד עד היום הזה :

CAP. 7
Arca Dei
Arca Dago
collocata
de-istru
licit & de
truncat.

ותכבד יר-יהוה אל-האשדודים וישמם 6
ונח אתם בעפלים את-אשדוד ואת-גבוליה : ויראו 7
אנשי אשדוד כי-בן ואמרו לא-ישב ארון אלהי ישראל
עמנו כי-קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו : וישלחו 8
ויאספו את-כל-סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה
נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת יסב ארון אלהי
ישראל ויסבו את-ארון אלהי ישראל : ויהי אחרי 9
הסבו אתו ויהי יר-יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ונח
את-אנשי העיר מקטן ועד-גדול וישתרו להם עפלים :
וישלחו את-ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון ^{& Ekroni}
האלהים עקרון ויועקו העקרנים לאמר הסבו אלי את
ארון אלהי ישראל להמיתני ואר-עמי : וישלחו ¹
ויאספו M m m ל ל ל

Asdodo
hamoth
dibus pe
rit, vt & C
thzes,

וי 250
ה 250

טחורים ק' 2. 7. בטחורים ק' 6. 7.

וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ שְׁלַחוּ אֶת־אֲרוֹן
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֵשֶׁב לְמִקְוֵמוֹ וְלֹא־יָמִית אֹתִי וְאֶת־עַמִּי
 כִּי־הִיְתָה מְהוּמַת מוֹת בְּכָל־הָעִיר כְּבָרָה מְאֹד יַד
 הָאֱלֹהִים שָׁם : וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־מָתוּ הָיוּ בְּעַפְלִים
 א וַתַּעַל שׁוּעַת הָעִיר הַשָּׁמַיִם : וַיְהִי אֲרוֹן
 2 יְהוָה בְּשָׂרָה פְּלִשְׁתִּים שְׁבַע־חֳדָשִׁים : וַיִּקְרָאוּ
 פְּלִשְׁתִּים לְכַהֲנִים וּלְקַסְמִים לֵאמֹר מַה־נַּעֲשֶׂה לְאֲרוֹן
 3 יְהוָה הוֹדִיעֵנו בְּמָה נִשְׁלַחְנֹה לְמִקְוֵמוֹ : וַיֹּאמְרוּ אִם־
 4 מִשְׁלָחִים אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־תְּשַׁלְּחוּ אֹתוֹ
 רִיקָם כִּי־יֵשֶׁב תְּשִׁיבוּ לוֹ אִישׁ אֶז תִּרְפָּאוּ וְנוֹדַע לְכֹם
 4 לְמָה לֹא־תִסּוּר יָדוֹ מִכֶּם : וַיֹּאמְרוּ מַה הָאִשֶּׁם אֲשֶׁר
 נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עֶפְלִי
 זָהָב וְחֲמִשָּׁה עֶבְרֵי זָהָב כִּי־מִגִּפְרָה אַחַת לְכֹם
 ה וּלְסַרְנֵיכֶם : וַעֲשִׂיתֶם צְלָמֵי עֶפְלֵיכֶם וְצְלָמֵי עֶבְרֵיכֶם
 הַמִּשְׁחִיתִים אֶת־הָאָרֶץ וְנִתְּתֶם לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד
 אֱלֹהֵי יִקַּל אֶת־יָדוֹ מֵעֲלֵיכֶם וּמֵעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמֵעַל
 6 אֲרָצְכֶם : וְלָמָּה תִכְבְּדוּ אֶת־לַבְנֹכֶם כַּאֲשֶׁר כְּבָדוּ
 מִצְרַיִם וּפְרַעֲוֶה אֶת־לִבָּם הֲלוֹא כַּאֲשֶׁר חֲתַעֲלַל בָּהֶם
 7 וַיִּשְׁלַחוּם וַיֵּלְכוּ : וַעֲתָה קָחוּ וַעֲשׂוּ עֲגֻלָּה חֲדָשָׁה אֶחָת
 8 וְשֵׁתֵי פְרוֹת עֲלוֹת אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עֲלֵיהֶם עַל וְאִסְרֶתֶם
 אֶת־הַפְּרוֹת בְּעֲגֻלָּה וְהִשִּׁיבְתֶם בְּנֵיהֶם מֵאֲחֵרֵיהֶם
 8 הַבַּיְתָה : וּלְקַחְתֶּם אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְנִתְּתֶם אֹתוֹ אֶל־
 9 הָעֲגֻלָּה וְאֵת כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הִשְׁבַּתְתֶּם לוֹ אִישׁ
 9 תְּשִׁימוּ בְּאָרְצוֹ מִצְדוֹ וְשַׁלַּחְתֶּם אֹתוֹ וְהִלַּךְ : וּרְאִיתֶם
 אֶסְדֵּרֶךָ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית שָׁמֶשׁ הוּא עֹשֶׂה לָנוּ אֶת־
 הָרַעַה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת וְאִם־לֹא וַיִּדְעֵנוּ כִּי לֹא יָדוּ נִגְעָה
 10 בָּנוּ מִקְרָה הוּא הָיָה לָנוּ : וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כִּן וַיִּקְחוּ שֵׁתֵי
 11 פְרוֹת עֲלוֹת וַיֹּאסְרוּם בְּעֲגֻלָּה וְאֶת־בְּנֵיהֶם כָּלוּ בַּבַּיִת :
 וַיִּשְׁמוּ

CAP. VI. Quare suavitatis sacerdotum cum donatiis

plautro imposita dimittitur, sine duce

Nullus est qui ex / Gode ab a mag - u in unum! Gode

טחורֵיכֶם ק' ו' טחורי ק' ו' טחורים ק' 12. v.

1 וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארנו ואת
 2 עבברי הוהב ואת צלמי טהריהם : וישרנה הפרות
 בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלק
 ונעו ולא סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים הלכים
 3 אחריהם עד גבול בית שמש : ובית שמש קצרים
 קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את
 4 הארון וישמחו לדאות : והעגלה באה אל שדה
 יהושע ברת השמש ותעמד שם ושם אבן גדולה
 ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עליה
 ליהוה : והלויים הורידו את ארון יהוה ואת הארנו
 אשר אתו אשר בו כל זהב וישמו אל האבן הגדולה
 ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא
 ליהוה : ותמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון
 ביום ההוא :
 7 ואלה טהרי הוהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה
 לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד
 לעקרון אחד :
 8 ועבברי הוהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת
 הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרז ועד אבן
 הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום
 9 הוה בשדה יהושע ברת השמש : ויה באנשי בית
 שמש כי ראו בארון יהוה ויה בעם שבעים איש חמשים
 אלה איש ויתאבלו העם כיהבה יהוה בעם מכה
 גדולה : ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני
 יהוה האלהים הקדוש הוה ואל מי יעלה מעלינו :
 10 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השבו
 פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם :
 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו א

יהוה שרנה

7 Boando Job. 6: 5.

9 villam

Kiriath-jearim

כ כ כ ב Mmm 2 אתו

quæ a Betfemitis cum gaudio excepta

sed irreuerenter habita, eos afflixit,

& missa fuit in Kiriath-jearim:

CAP. 7. VII.

תשובה נה 40

הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי
 יד יהודה בפלשתים כל ימי שמואל: ותשבנה 4
 הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל
 לישראל מעקרון ועד גת ואת גבולן הציר
 ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין
 האמרי: וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו: טו
 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה 16
 וישפט את ישראל את כל המקומות האלה:
 ותשבת הרמתה כיישם ביתו ושם ישפט את ישראל 17
 ויבן שם מזבח ליהוה:

Israelitisque creptas vires restituit.

Samuel bene iudicat populum diu satis

ויחי באשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל א
 ויהי שם בניו הפכוד יואל ושם משנהו אביה שפטים 2
 בכבאר שבע: ולא הלכו בניו בדרכו וישו אחרי הבצע 3
 ויקחו שחר וישו משפט:
 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל 4
 הרמתה: ויאמרו אליו תנה אתה זקנת ובניך לא הלכו ה
 בדרכיך עתה שימה לנו כלך לשפטנו ככל הגוים:
 וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו כלך 6
 לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה:

CAP. VIII. Senex filios constituit iudices a se de generis;

Vnde Regen Israelitæ petunt, & pertinaciter petito inharentes, obtinent irato Numine.

7. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול 7
 העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי
 אתי מאסו ממלך עליהם: ככל המעשים אשר עשו 8
 מיום העלתי אותם ממצרים ועד היום הוה ויעזבני
 ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך: ועתה 9
 שמע בקולם אך כי הער תעיד בהם והגדת להם
 משפט המלך אשר ימלך עליהם:
 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל 10
 העם השאלים מאתו מלך:

ff veruntamen

ללג 3 Mmm ויאמר

בדרכיו ק' 3. יכולו קמץ 17. 7.

וַיֹּאמֶר זֶה יְהִיָּה מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת־
 בְּנֵיכֶם יִקַּח וְיֵשֶׁב לוֹ בְּמִרְכַבְתּוֹ וּבְפָרְשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי
 מִרְכַבְתּוֹ: וְלִשְׂוֹם לוֹ שָׂרֵי אֶלְפִיסוּשֵׁי חֲמִשִּׁים וּלְחָרֶשׁ
 חֲרִישׁוֹ וְלִקְצֵר קִצְרוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלֵי־מִלְחָמָתוֹ וְכִלְי
 רִכְבוֹ: וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרִקְחוֹת וּלְטַבְחוֹת
 וְלֵאפוֹת: וְאֶת־שָׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת־פְּרָמִיכֶם וְיִיתִיכֶם
 הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לְעַבְדָּיו: וְזָרְעֵיכֶם וּכְרֵמֵיכֶם יַעֲשֶׂה
 וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעַבְדָּיו: וְאֶת־עַבְדֵיכֶם וְאֶת־
 שְׁפָחוֹתֵיכֶם וְאֶת־בְּחוּרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת־חֲמוּרֵיכֶם
 יִקַּח וְעֲשֵׂה לְמִלְאכָתּוֹ: צֹאנֵיכֶם יַעֲשֶׂה וְאַתֶּם תִּהְיוּ לוֹ
 לְעַבְדִּים: וְזַעֲקָתֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מֶלֶכְכֶם אֲשֶׁר
 בְּחָרְתֶם לָכֶם וְלֹא יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא:
 וַיִּמְאֲנוּ הָעָם לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי־אִם־
 כ מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ: וַחֲזִינוּ נָכ־אֲנַחְנוּ כְּכֹל־הַגּוֹיִם וּשְׁמַעְנוּ
 21 מֶלֶכְנוּ וַיֵּצֵא לִפְנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת־מִלְחַמְתָּנוּ: וַיִּשְׁמַע
 שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הָעָם וַיִּרְבֹּם בְּאָזְנוֹ יְהוָה:
 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלִי
 וְהַמְלִכְתָּ לְהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל
 א לָכוּ אִישׁ לְעִירוֹ:
 וּשְׁמוֹ קִישׁ בֶּן־אֲבִיאל בֶּן־זֶרֶר בֶּן־כְּבוֹרֶת בֶּן־אֶפְיָח בֶּן־
 2 אִישׁ יַמִּינֵי גְבוּר חִיל: וְלוֹ־הָיָה בֶן וּשְׁמוֹ שְׂאוּל בְּחוּר
 וְטוֹב וְאִין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשְׁכָּמוֹ וּמַעֲלָה
 3 גְּבָהּ מִכָּל־הָעָם: וַתִּאֲבָדְנָה הָאֲתָנוֹת לְקִישׁ אֲבִי
 שְׂאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־שְׂאוּל בְּנוֹ קַח־נָא אֶתְךָ אֶת־
 4 אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקוּם לָךְ בְּקִשׁ אֶת־הָאֲתָנוֹת: וַיַּעֲבֵר
 בְּחַר־אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֵר בְּאֶרֶץ־שֵׁלֶשָׁה וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעֲבֹדוּ
 בְּאֶרֶץ־שַׁעֲלַיִם וְאִין וַיַּעֲבֵר בְּאֶרֶץ־יַמִּינֵי וְלֹא מָצָאוּ:
 5 הָ הִמָּה בָּאוּ בְּאֶרֶץ צוּף וּשְׂאוּל אָמַר לְנַעֲרוֹ אֲשֶׁר־עִמּוֹ
 לכה

11 et dicit: haec erit ratio Regis, qui regnabit super vos, filii vestros accipiet et ponet sibi in curia sua sed in equibus suis, et current ad facies curus eius.
 12 et ad veniendum sibi pariet per milia leonum, et pueri, per quinquaginta et ad arandum arationem suam, et ad melandum messum suam, et ad faciendum in terra vincta belli sui, et in circumstantia curus sui.
 13 Faroma 10, et sicut, vestros accipiet, et in equibus suis, et in curia sua.
 14 Neh. 3. 18, et in pueris et in aratione, et in pueris et in aratione, et in pueris et in aratione.
 15 et sicut, vestros accipiet, et in equibus suis, et in curia sua.
 16 et sicut, vestros accipiet, et in equibus suis, et in curia sua.
 17 Nec vestrum decimabit et vestros ei et vestros.

CAP. IX.
 Hinc Samuel
 Saulem, affi-
 nas Patris
 quartentem,

מבנימין ק.י. הל דגושה. ו.19. קמין רביע. ו.11.

שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עליה לפני
הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתך בבקר וכל אשר
כ בלמכה אניר לך: ולא תנות האכרות לך היום שלשת
הימים אל תשם את לבך לחם כי נמצאו ולמי כל
2 א חמרת ישראל הלא לך ולכל בית אביה: וישן שאול
ויאמר הלא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל
ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימן ולמה
2 ב דברת אלי כדבר הזה: ויקח שמואל את שאול ואת
געריו ויביאם לשבתה ויתן לחם מקום בראש חקרואים
3 וחקמה כשלושם איש: ויאמר שמואל לטבח תנה
את חמרה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים
4 אתה עמך: וירם הטבח את השוק והעליה
וישם לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים
לפניך אבל כי למועד שמור לך לאמר העם
קראתי ויאכל שאול עם שמואל ביום
כח היום: ויררו מחממה העיר וידבר עם שאול
6 על הגג: וישכמו ויהי בעלות השחר וקרא
שמואל אל שאול הגג לאמר קומה ואשלחך וקם
שאוול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה:
7 המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול
אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד ביום
ואשמיעך את דבר אלהים:

legem de-
signat.

honorifice
titul.

CAP. X.
Frustrim Re-
tam rugit.

א ויקח שמואל את פה השמן ויניק על ראשו וישקחו
ויאמר הלא כי משחך יהודה על גחלתו לנגיד:
2 בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קבורת
רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליה נמצאו
האתגרות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את
דברי האתגרות ודאג לךם לאמר מה אעשה לבני:
וחלפת

פרח באתנח . 2 . v . הגנה ק' . 26 . v .

& signis ce-
tis confirma-

3 וְחִלַּפְתָּ מִשֵּׁם וְהִלָּאָה וּבֹאֵת עַד-אֲלוֹן תְּכוּר וּמִצְאֹהָּ
שֵׁם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים עֲלֵימ אֶל-הָאֱלֹהִים בֵּית-אֵל
אֶחָד נִשְׂא שְׁלֹשָׁה גִדִּים וְאֶחָד נִשְׂא שְׁלֹשֶׁת
4 כַּפְרוֹת לֶחֶם וְאֶחָד נִשְׂא נֶבֶל יַיִן : וְשָׂאֲלוּ לָךְ לְשֵׁלוֹם
וְנִתְּנָו לָךְ שְׁתֵּי-לֶחֶם וְלִקְחָת מִיָּדָם : אַחֵר בֶּן הַ
תְּכוּאָה אֶל-גִּבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שָׁם נִצְבִי
פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי כִכְאֵךְ שֵׁם הָעִיר וּפְנַעַת הַבֵּל
נִבְאִים יִרְדוּם מִהַפְּמָה וּלְפָנֵיהֶם נֶבֶל וְתֹף וְחִלָּל
וּכְנוּר וְהָפָה מִתְּנַבְאִים : וְצִלַּחַה עֲלֶיךָ רוּחַ יְהוָה
6 וְהִתְנַבֵּית עִינִים וְנִהַפְכַת לְאִישׁ אַחֵר : וְהָיָה כִי
7 תִבְאִינָה הָאֵתֶר הָאֵלֶּה לָךְ עֲשֵׂה לָךְ אֲשֶׁר-
8 תִמְצֵא יָדֶךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ : וַיְרִדָת לְפָנַי הַגִּלְגָּל
וְהָיָה אֲנֹכִי יֹרֵד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לֹבֶחַ וּבְחֵי
שְׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים תִּוָּחַל עַד-בּוֹאֵי אֵלֶיךָ וְהִוָּדַעְתִּי
9 לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה : וְהָיָה כִּהִפְנָתוֹ שִׁכְמוֹ
לְלַכֵּת מֵעַם שְׂמוּאֵל וַיִּהְפֹּךְ-לוֹ אֱלֹהִים לִבְ אַחֵר וַיִּבְאוּ
כָּל-הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה בַּיּוֹם הַהוּא :

f cater-
v. 10.

f v. 5-

וַיִּבְאוּ שֵׁם הַגִּבְעָתָה וְהָנָה חֵבֶל-
נִבְאִים לִקְרֹאתוֹ וְתַצִּלַּח עֲלָיו רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא
בְּתוֹכָם : וַיְהִי כִלְיֹדְעוֹ מֵאֲתָמוֹל שְׁלֹשֶׁם וַיִּרְאוּ
וְהָנָה עִם-נִבְאִים נִבְאָ וַיֹּאמֶר הָעַם אִישׁ אֶל-
רֵעֵהוּ מַה-זֶּה הָיָה לְבִן-קִישׁ הַגִּם שְׂאוֹל
בְּנֵי-אִיִּם : וַיַּעַן אִישׁ מִשֵּׁם וַיֹּאמֶר זִמִּי אֲבִיהֶם
12 עַל-כֵּן הִיתָה לְמִשְׁלַל הַגִּם שְׂאוֹל בְּנֵי-אִיִּם :
וַיִּבֶל כִּהִתְנַבְּוֹת וַיִּבֶא הַבְּמָה : וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוֹל
13 אֵלָיו וְאֵל-נְעָרוֹ אֵן הִלַּכְתֶּם וַיֹּאמֶר לִכְבֹּשׁ אֶת-
*quod
הָאֵתְנוֹת וְנִרְאָה כִּי-אֵן וְנִבְוֵא אֶל-שְׂמוּאֵל :
וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוֹל הַגִּידָה-נָא לִי מַה-אָמַר מַר
לָכֶם Nnn ל ל ל

בצל v. 11. יתיר v. 7.

16 לְכֶם שְׁמוּאֵל : וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־דָּוִד הַגִּיד לְנֹכַח בְּנֵי נְמֻצָאֵי הָאֲתֹנֹת וְאֶת־דָּבָר הַמְּלוּכָה לְאֹהֲנֵי לֹא אֲשֶׁר אָבִיר שְׁמוּאֵל :

17 וַיִּצְעַק שְׁמוּאֵל אֶת־הָעַם אֶל־יְהוָה

18 הַמִּצְפָּה : וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי הָעֹלִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל

מִמִּצְרַיִם וְאֶצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־

19 הַמַּמְלָכוֹת הַלְחָצִים אֶתְכֶם : וְאַתֶּם הַיּוֹם מֵאַסְתֶּם

אֶת־אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוּא מוֹשִׁיעַ לְכֶם מִכָּל־

דַּעוֹתֵיכֶם וְצַדִּיקֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לוֹ כִּי־מֶלֶךְ תִּשִּׂים עָלֵינוּ

וְעַתָּה הִתְיַצְבוּ לִפְנֵי יְהוָה לִשְׁבֹּטֵיכֶם וּלְאֶלְפֵיכֶם :

כ וַיִּקְרַב שְׁמוּאֵל אֶת כָּל־שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכֹּד שְׁבֹט

20 בְּנִימֵן : וַיִּקְרַב אֶת־שְׁבֹט בְּנִימֵן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַחֲלָכָד

מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרֵי וַיִּלְכֹּד שְׂאוּל בֶּן־קִישׁ וַיִּבְקַשְׁהוּ

21 וְלֹא נִמְצָא : וַיִּשְׁאַל־עוֹד בִּיהוָה הַבָּיָה עוֹד הֲלֵם

אִישׁ

22 וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה־הוּא נִחְבָּא אֶל־הַכְּלָיִם : וַיִּרְצוּ

וַיִּקְחֵהוּ מִשָּׁם וַיִּתְיַצַּב בְּתוֹךְ הָעַם וַיִּגְבֹּה מְכַל־הָעַם

23 מִשְׁכָּמוֹ וּמְעַלָּה : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעַם הֲרֵאִיתֶם

אֲשֶׁר בָּחַרְתֶּם בְּיְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל־הָעַם וַיִּרְעוּ כָּל־

כח הָעַם וַיֹּאמְרוּ יְחִי תְּמֹלֶךְ :

שְׁמוּאֵל אֶל־הָעַם אֶת מִשְׁפַּט הַמְּלָכָה וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר

וַיִּנָּח לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַח שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־הָעַם אִישׁ

24 לְבֵיתוֹ : וְגַם־שְׂאוּל הִלֵּךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעָתָה וַיִּלְכְּוּ עִמּוֹ

25 הַחִיל אֲשֶׁר־נָגַע אֱלֹהִים בְּלֶבָם : וּבְנֵי בְלִיעֵל אָמְרוּ

מַה־יִּשְׁעֲנוּ־זֶה וַיִּבְּחֻהוּ וְלֹא־חֲבִיאֻהוּ לוֹ מִנְחָה וַיְהִי

כְּמַחְרֵישׁ :

א וַיִּעַל נָחַשׁ הָעִמּוֹנִי וַיַּחַן עַל־רֵיבִישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־

אֲנָשִׁי

פסוקא באמצע v. 22. למשפחתיו ק' v. 21. הדר דגושה v. 24.

populoque
Missa con-
du p'rañchi,

scripto re-
gi iure di-
misi, varic
esseptum a
populo.

CAP. XI
Saul

2 אָנְשֵׁי יִבִישׁ אֶל נַחֵשׁ כָּרַת לָנוּ כָּרַת וְנַעֲבֹדָךְ: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים נַחֵשׁ הַעֲמוּנֵי בֹזֵאת אֲכָרוֹת לָכֶם בְּנִקְוֹר לָכֶם כָּל־
 3 עֵינַי יִמְיֹן וְשִׁמְתִיחַ חֲרָפָה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 זְקַנְי יִבִישׁ הָרַף לָנוּ שִׁבְעַת יָמִים וְנִשְׁלַחַה מִלְּאֲכִים בְּכָל
 גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְאִם־אֵין מוֹשִׁיעַ אֹתָנוּ וְרַעְאָנוּ אֵלֶיךָ:
 4 וַיָּבֹאוּ הַמְּלָאכִים גִּבְעַת שְׂאוּל וַיִּדְבְּרוּ חֲדָבְרִים כְּאוֹנֵי
 הָעַם וַיִּשְׂאוּ כָל־הָעַם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ: וַהֲנֵה שְׂאוּל הֲ
 בָא אַחֲרֵי הַבָּקָר מִן־חֲשֹׁדָה וַיֹּאמֶר שְׂאוּל מַה־לָּעַם כִּי
 6 יִבְכוּ וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ אֶת־הַדְּבָרֵי אָנְשֵׁי יִבִישׁ: וַתִּצְלַח־רוּחַ־
 אֱלֹהִים עַל־שְׂאוּל כְּשָׁמְעוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַד
 אִפְסוּ מְאֹד: וַיִּקַּח צֶמֶד בָּקָר וַיִּנְתְּחֵהוּ וַיִּשְׁלַח בְּכָל־גְּבוּל
 7 יִשְׂרָאֵל בֵּיַד הַמְּלָאכִים: לֵאמֹר אֲשֶׁר אֵינְנוּ יֹצֵאִים
 אַחֲרֵי שְׂאוּל וְאַחֲרֵי שְׂמוּאֵל כִּי יַעֲשֶׂה לַבָּקָר וַיִּפֹּל
 8 פְּחַד־יְהוָה עַל־הָעַם וַיִּצְאוּ כְּאִישׁ אֶחָד: וַיִּפְקְדֵם בְּבֹקֶר
 וַיַּחֲיוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים
 9 אֶלֶף: וַיֹּאמְרוּ לַמְּלָאכִים הַבָּאִים כִּי הֵאֱמַרְוּן לְאִישׁ
 יִבִישׁ גִּלְעָד מִחַד תְּהִי־רַד לָכֶם תְּשׁוּעָה כִּי־הֵם הַשָּׁמַיִם
 וַיָּבֹאוּ הַמְּלָאכִים וַיִּגִּידוּ לְאָנְשֵׁי יִבִישׁ וַיִּשְׂמְחוּ: וַיֹּאמְרוּ
 אָנְשֵׁי יִבִישׁ מִחַד נִצָּא אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּתֶם לָנוּ כְּכָל־הַטּוֹב
 בְּעֵינֵיכֶם וַיְהִי מִמְּחֻרַת וַיִּשֶׁם שְׂאוּל
 אֶת־הָעַם שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיָּבֹאוּ בַתּוֹךְ־הַמַּהֲנֶה
 כְּאִשְׁמֻרַת הַבָּקָר וַיִּבְכוּ אֶת־עַמּוֹן עַד־הַיּוֹם וַיְהִי
 12 הַנִּשְׁאָרִים וַיִּפְצוּ וְלֹא נִשְׁאָרוּ־בָם שְׁנַיִם יָחַד: וַיֹּאמֶר
 הָעַם אֶל־שְׂמוּאֵל כִּי הָאֵמַר שְׂאוּל יִמְלֵךְ עָלֵינוּ הֲנֵנוּ
 13 הָאָנְשִׁים וְנִמְיָתֶם: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לֹא־יוֹמֵת
 אִישׁ בַּיּוֹם תּוֹרָה כִּי הַיּוֹם עֲשֶׂה־יְהוָה תְּשׁוּעָה
 בְּיִשְׂרָאֵל:

Iabeficas, a Nachas Ammonitarum R. obfessio.

collecto exercitu liberat.

favorem populi sibi conciliat.

inque regno denuo

14 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־הָעַם לָכוּ וְנִלְכְּהָ חַגְלִיל וְנַחֲדָשׁ
 שֵׁם מִמֶּנּוּ 2

הַפְּטַרְתָּ קִרְחָה 14. כַּחוּם ק. 10. בְּשִׁמְעוֹ ק. 6.

confirmatur
in Gilgal.

10 שם המלוכה : וילכו כל העם הגלגל ומלכו שם
את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים
שלמים לפני יהוה וישבח שם שאול וכל אנשי ישראל
עד מאד :

CAP. II.
XII.
Samuel officium
iudicis
resignat,
suum fidem
exponit,

א ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי
בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמלק עליכם
2 מלך : ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם
ואני זקנתי ושבתי ובני הנגם אתכם ואני התהלכתי
3 לפניכם מנערי עד היום הזה : הנני ענו כי נגד יהוה
ונגד משיחו את שור מי לקחתי והמור מי לקחתי ואת
מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים
4 עיני בו ואשיב לכם : ויאמרו לא עשקתנו ולא רצונו
ה ולא לקחת מיד איש מאומה : ויאמר אליהם עד יהוה
בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידו מאומה
6 ויאמר עד : ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה
את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם
7 מארץ מצרים : ועתה התיצבו ואישפטה אתכם לפני
יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת
8 אבותיכם : כאשר בא יעקב מצרים ויועקב אבותיכם
אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויצאו
9 את אבותיכם ממצרים וישבו במקום הזה : וישכחו
את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא
10 הצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם ויועקו
אל יהוה ויאמר חטאו כי עזבנו את יהוה ונעבד את
הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו
11 ונעבדך : וישלח יהוה את רבועל ואת ברן ואת יפתח
ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבנו
12 בטח : ותראו כי נאיש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו
לי

* inca-
aut

& populi per-
fidiam ar-
guit.

ו. יא. ויאמרו ק. 10. ו. יא. ויאמרו סביר 5.

לי לא כי מלך ימך עלינו ויהוה אלהיכם מלכם :
 ועתה הנה מלך אשר בחרתם אשה שאלתם והנה
 נתן יהוה עליכם מלך : אמר דאו את יהוה ועבדתם
 אותו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי יהוה והיתם
 גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אהר יהוה
 אלהיכם : ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי
 יהוה והיתה יד יהוה בכם ובאבותיכם : גם עתה
 התיצבו וראו את הרבך הגדול הזה אשר יהוה עשה
 לעיניכם : הלוא קעיר חטים היום אקרא אל יהוה
 ויתן קלור ומטר ודעו וראו כי דעתכם רבה אשר
 עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך : ויקרא שמואל
 אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא
 כל העם מאד את יהוה ואת שמואל : ויאמרו כל
 העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה
 אלהיך ואל נמורת כי יספנו על כל חטאתינו רעה
 לשאל לנו מלך : ויאמר שמואל אל העם אל תיראו
 אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו
 מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם
 ולא תסורו כי אחרי הנהו אשר לא יועילו ולא
 יעילו כיתתו חמה : כי לא יטש יהוה את עמו בעבור
 שמו הגדול כי הוא יהוה לעשות אתכם לו לעם : גם
 אנכי חלילה לי מהטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם
 והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה : אך ייראו את
 יהוה ועבדתם אותו באמת בכל לבבכם כי ראו את
 אשר הגדל עמכם : ואם הודע תרעו גם אתם גם כה
 מלכם תספו :

dikis fidem
 miraculo fa-
 cit, eoque
 percussos ac
 veri Dei cu-
 tum hortat
 & consolatu

20. dixit, samuel ad populo: Ne timetis, vos fecistis omne male hoc: revertentem in declinat a populo, ad servitium Domini in toto corde vestro.

21. et non declinabit, quia populus vanae quae non prodecurat nec timent, quia veritas ipsa sunt.

22. quoniam non declinabit de magno populo suum propter gratiam suam magnam, non voluit Dominus facere vobis sibi in populo.

23. Etiam absit mihi a peccando Domini, et in custodiendo orare pro vobis, sed decet me in via bonae et rectae.

24. Revertentem laudat Dominum et laudat eum in veritate, in toto corde vestro: non videtur, id quod magister fecit fecit vobiscum.

25. Et si malificando malificaverit, etiam vos iudicem ego vobis, peccatis vestris.

בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל :
 ויבחר לו שאול שלשה אלפים מישראל ויהיו עם
 מ מ מ נ 3 נ נ שאל

CAP. 13.
 Ionathan
 praefidium

עד כאן הפטרת פרה. v. 23.

Philistæorum ad Gibeam fundit;

Vnde hi magnum exercitum in Israhelitas & latebras querere cogant.

Saul non expectato Samuele sacrificat, qui superueniens cum reprehendit, & regno priandam pradiat.

שָׂאוּל אֲלֵפִים בְּמִכְמֶשׁ וּבְהָרַ בֵּית־אֵל וְאֵלֶּף הַיָּם עִם
 יוֹנָתָן בְּגִבְעַת בְּנִימִן וַיִּתֵּר הָעָם שְׁלַח אִישׁ לֵאמֹר
 3 וַיִּקַּח יוֹנָתָן אֶת נָצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וַיִּשְׁמְעוּ
 פְּלִשְׁתִּים וּשְׂאוּל תִּקַּע בְּשׁוֹפָר בְּכָל־הָאָרֶץ לֵאמֹר
 4 יִשְׁמְעוּ הָעֲבָרִים: וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִנֵּה
 שְׂאוּל אֶת־נָצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם־נִכְאֵשׁ יִשְׂרָאֵל
 ה בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּצְעֲקוּ הָעָם אַחֲרֵי שְׂאוּל הַגִּלְגָּל וּפְלִשְׁתִּים
 נֹאסְפוּ לְחַלְחַם עִם־יִשְׂרָאֵל שְׁלִשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וְשֵׁשֶׁת
 אֲלֵפִים פָּרָשִׁים וְעִם כַּחֹל אֲשֶׁר עָלָה שִׁפְתֵי הַיָּם לְרֶב
 6 וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּמִכְמֶשׁ קִדְמַת בֵּית־אֵוֹן: וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל
 רָאוּ כִי צָרָלוּ כִי נִגַּשׁ הָעָם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם בְּמַעְרֹת
 7 וּבְחַוְהִים וּבְסַלְעִים וּבְצֻרֹת וּבְעֵבְרִים עֲבְרוּ
 אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ גַּד וּגְלָעָד וּשְׂאוּל עֹדְנֵוּ בְּגִלְגָּל וְכָל־
 8 הָעָם חָרְדוּ אַחֲרָיו: וַיַּחַל שְׁבַע־יָמִים לְמוֹעֵד אֲשֶׁר
 שְׂמוּאֵל וְלֹא־בָא שְׂמוּאֵל הַגִּלְגָּל וַיִּפֵּן הָעָם מֵעָלָיו:
 9 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל הֲנִשּׁוּ אֵלַי הָעֵלָה וְהִשְׁלָמִים וַיַּעַל הָעֵלָה:
 י וַיְהִי כְּכַלְתּוֹ לְהַעֲלוֹת הָעֵלָה וְהִנֵּה שְׂמוּאֵל בָּא וַיִּצֵּא
 י א שְׂאוּל לְקִרְאָתוֹ לְבָרְכוֹ: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל מַה עָשִׂיתָ
 י ב וַיֹּאמֶר שְׂאוּל כִּי־דָאִיתִי כִּי־נִפֵּץ הָעָם מֵעָלַי וְאַתָּה לֹא
 י ג בָּאת לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֹאסְפִים מִכְּמֶשׁ:
 י ד וַאֲמַר עַתָּה יָרְדוּ פְּלִשְׁתִּים אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפְנֵי יְהוָה לֹא
 י ה חֲלִיתִי וְאַתָּאֲפֹק וְאֵעֲלֶה הָעֵלָה: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵל־
 י ו שְׂאוּל נִסְכַּלְתָּ לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֲשֶׁר צִוָּךְ בִּי עַתָּה חֲכִין יְהוָה אֶת־מַמְלַכְתְּךָ אֵל־
 י ז יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם: וְעַתָּה מַמְלַכְתְּךָ לֹא־תָקוּם בְּקִשׁ
 י ח יְהוָה לוֹ אִישׁ כְּלָבָו וַיִּצְוֵהוּ יְהוָה לַנָּגִיד עַל־עַמּוֹ כִּי לֹא
 י ט שָׁמַרְתָּ אֶת אֲשֶׁר־צִוָּךְ יְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל וַיִּקַּם
 י י שְׂמוּאֵל וַיַּעַל מִן־הַגִּלְגָּל גִּבְעַת בְּנִימִן וַיִּפְקֹד שְׂאוּל אֶת־
 הָעָם

finve-
preta, 2.
Chr. 33:
11.

(cf. 24 55, 5)

v. 8. ק. ויוחל ק. 8. v.

16 והעם הנמצאים עמו כשש מאות איש: ושאל ויונתן
 בנו והעם הנמצא עמם ישבים בגבע בנימן ופלישתים
 17 חנו במכמש: ויצא המשחית ממחנה פלישתים
 שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל הרך עפרה אל
 18 ארץ שועל: והראש אחד יפנה דרך בית הרון
 והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקה על גי הצבעים
 19 המדברה: וחרש לא ימצא בכל ארץ
 ישראל כי אמר פלישתים פן יעשו העברים חרב או
 20 חנית: וירדו כל ישראל הפלישתים ללמוש איש כ
 את מחרשתו ואת איתו ואת קרדמו ואת מחרשתו:
 21 והיתה הפצירה פים למחרשות ולאתים ולשליש
 22 קלשון ולחקרדמים ולחציב הרבן: והיה ביום
 מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את
 23 שאל ואת יונתן ותמצא לשאל וליונתן בנו: ויצא
 מצב פלישתים אל מעבר מכמש:

Post Saul Ge
 box castra
 collocar cut
 paucis incr
 mibus; Phi
 listai tribus
 agminibus
 terram lfr.
 depopulan
 tur.

4 lima. 2
 triden
 + stimu
 lum.

† fixus.

non est. Termino restrictio
 † impedi
 mentum.

CAP יד
 XIV.
 Jonathan ar
 migero con
 te castra h
 stium inua
 dit.

4 ויהי הבום ובאמר יונתן בן שאל
 אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלישתים
 5 אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד: ושאל יושב
 6 בקצה הנבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר
 7 עמו כשש מאות איש: ואחיה בן אחטוב אחי אי
 8 כבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלה נשא אפוד
 9 והעם לא ידע כי הלך יונתן: ובין המעברות אשר
 10 בקש יונתן לעבר על מצב פלישתים שן הסלע
 11 מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחד
 12 בוצץ ושם האחד סנה: השן האחד מצוק מצפון ה
 13 מול מכמש והאחד מננב מול גבע: ובאמר יונתן
 14 אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים
 15 האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור
 להושיע

אמרו ק' 19.

עִמָּם בַּמַּחֲנֶה סָבִיב וְגַם הִמָּה לְהִיּוֹת עִם־יִשְׂרָאֵל
 2 אִשָּׁר עִם־שָׂאוּל וַיִּזְנְתוּ : וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 הַמִּתְחַבְּאִים בְּהַר־אֶפְרַיִם שָׁמְעוּ כִּי־נָסוּ פְּלִשְׁתִּים
 3 וַיִּדְבְּקוּ גַם־הִמָּה אַחֲרֵיהֶם בַּמִּלְחָמָה : וַיִּזְשַׁע
 יְהוָה בַּיּוֹם חַהוּמָה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה עֲבָרָה
 4 אֶת־בֵּית אֹנָן : וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל נָגַשׁ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֵּאֵל־
 שָׂאוּל אֶת־הָעַם לֵאמֹר אַרְוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר־יֹאכֵל לֶחֶם
 עַד־הָעֶרֶב וְנִקְמַתִּי מֵאֵיבִי וְלֹא־טָעַם כָּל־הָעַם לֶחֶם :
 5 וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ בַיַּעַר וַיְהִי דָבָשׁ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה : וַיָּבֹא
 הָעַם אֶל־הַיַּעַר וַהֲנֵה הַלֶּךְ דָּבָשׁ וְאִין מִשִּׁיג יָדוֹ אֶל־פִּיו
 6 כִּי־יָרָא הָעַם אֶת־הַשְּׂבָעָה : וַיִּזְנְתוּ לֹא־שָׁמַע בְּהַשְּׁבִיעַ
 אֲבִיו אֶת־הָעַם וַיִּשְׁלַח אֶת־קִצְוֵה הַמַּטֵּה אֲשֶׁר־בְּיָדוֹ
 7 וַיִּטְבֹּל אוֹתָהּ בַּיַּעַר דָּבָשׁ וַיִּשָּׁב יָדוֹ אֶל־פִּיו וַתִּרְאֶנָּה
 8 עֵינָיו : וַיַּעַן אִישׁ מִהָעַם וַיֹּאמֶר הַשְּׂבָעַתְּ שִׁפְיַע אֲבִיךָ
 אֶת־הָעַם לֵאמֹר אַרְוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר־יֹאכֵל לֶחֶם הַיּוֹם
 9 וַיַּעַף הָעַם : וַיֹּאמֶר יִזְנְתוּ עִבְרֵי אֲבִי אֶת־הָאָרֶץ רֹאוּ
 10 נָא כִּי־בָאוּ עֵינַי כִּי טַעַמְתִּי מִעֵט דָּבָשׁ הַזֶּה : אִף כִּי לֹא
 אָכַל אֲבָל אָכַל הַיּוֹם הָעַם מִשְׁלַל אֵיבָיו אֲשֶׁר־מִצָּא כִּי־
 11 עָתָה לֹא־רִבַּתְּהָ מִכָּה בַּפְּלִשְׁתִּים : וַיָּכּוּ בַיּוֹם הַהוּא
 12 בַּפְּלִשְׁתִּים מִמִּכְמַשׁ אֵילָנָה וַיַּעַף הָעַם מֵאֵד : וַיַּעַשׂ
 הָעַם אֶל־שָׁלַל וַיִּקְחוּ צֹאן וּבָקָר וּבְנֵי בָקָר וַיִּשְׁחָטוּ
 13 אֶרְצָה וַיֹּאכֵל הָעַם עַל־הַדָּם : וַיִּגִּדּוּ לְשָׂאוּל לֵאמֹר הִנֵּה
 הָעַם הַטָּאִים לַיהוָה לֵאכֹל עַל־הַדָּם וַיֹּאמֶר בְּנֵדָתָם
 14 גָּלוּ אֵלַי הַיּוֹם אֲבֵן גְּדוּלָּה : וַיֹּאמֶר שָׂאוּל פָּצוּ בָעַם
 וְאִמְרַתֶּם לָהֶם הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שִׁדְדוֹ
 וְשִׁחַטְתֶּם בֹּדֵה וְאִכְלַתֶּם וְלֹא־תִחַטְּאוּ לַיהוָה לֵאכֹל
 אֶל־הַדָּם וַיִּגִּשׁוּ כָל־הָעַם אִישׁ שׁוֹרוֹ בְּיָדוֹ הַלִּילָה
 וַיִּשְׁחָטוּשִׁם : וַיָּבֵן שָׂאוּל מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֲתוֹ חֹלֵל לַכְּנוֹת לַה
 מִזְבֵּחַ

cibum gust
re iuramen
vetans anse
cafus hoste

quod ignar
lonathan
violavit,

f rivus.

f favum.

f invo-
lavit,
25: 14.

השלל ק' ibid. ויעש ק' 32. ותאונה ק' 27. v.

36 מִזְבַּח לַיהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל נִרְדָּה אַחֲרַי

פְּלִשְׁתִּים לַיְלָה וּנְבִיזָה בָהֶם עֲדָאוֹר הַבֶּקֶר וְלֹא־נִשְׂאָר
בָהֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ כָל־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה

coque morte
affici iubetur;

37 וַיֹּאמֶר חֲכֹן נִקְרַבָה הַלֵּם אֶל־הָאֱלֹהִים: וַיִּשְׂאֵל

שְׂאוּל בָּאֱלֹהִים הָאֵרֶד אַחֲרַי פְּלִשְׁתִּים הַתַּתְנַם בְּיַד

38 יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בַיּוֹם הַהוּא: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל גִּשּׁוּ הַלֵּם

כָּל פְּנֹת הָעֵם וְדַעוּ וְרֹאוּ בַמָּה הִיְתָה הַחֲטָאת הַזֹּאת

39 הַיּוֹם: כִּי חִי־יְהוֹה חֲמוּשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־יִשְׁנֹו

מ בְּיוֹנְתָן בְּנֵי כִי־מוֹת יָמוּת וְאִין עָנָהוּ מִכָּל־הָעָם: וַיֹּאמֶר

אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תִּהְיוּ לַעֲבֹר אַחַד וְאֲנִי וְיוֹנְתָן בְּנֵי

נְהִיָה לַעֲבֹר אַחַד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־שְׂאוּל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ

40 עֲשֵׂה: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַבֹּה

41 תָּמִים וַיִּלְכַּד יוֹנְתָן וּשְׂאוּל וְהָעָם יָצְאוּ: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל

42 הַפִּילוּ בִלְיָ וּבִין יוֹנְתָן בְּנֵי וַיִּלְכַּד יוֹנְתָן: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל

אֶל־יוֹנְתָן הַגִּידָה לִי מַה עָשִׂיתָ וַיַּגִּד לוֹ יוֹנְתָן וַיֹּאמֶר

43 טָעַם טַעַמְתִּי בַקֶּצֶה חֲמִשָּׁה אִשֶּׁר־בְּיָדִי מֵעַט דָּבַשׁ הִנֵּנִי

44 אָמֹרֶת: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל כַּה־עָשִׂה אֱלֹהִים וְכַה־יִסְקֶה

sed populi
precibus libe-
ratur.

מַה כִּי־מוֹת תָּמוּת יוֹנְתָן: וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שְׂאוּל הַיּוֹנְתָן

45 יָמוּת אִשֶּׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל

46 חֲלִילָה חִי־יְהוָה אִם־יָפֵל מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֶרְצָה כִּי

עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּפְדּוּ הָעָם אֶת־יוֹנְתָן

וַיַּעַל שְׂאוּל מֵאַחֲרָיו: וַיַּעַל שְׂאוּל מֵאַחֲרָיו

Saul hostes
vndique am-
bientes de-
bellat.

47 פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים הִלְכוּ לַמְּקוֹמָם: וּשְׂאוּל

48 לָכַד הַמְּלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְחֶם סָבִיב בְּכָל־אִיָּבוֹ

בְּמֵאָב וּבְבִנְיָ־עַמּוֹן וּבְאָדוֹם וּבְמַלְכֵי צוּכָה וּבְפְלִשְׁתִּים

49 וּבְכָל אִשֶּׁר־יָפְנָה יִרְשִׁיעַ: וַיַּעַשׂ חַיִל וַיַּךְ אֶת־עַמְלֶק

Sensus fami-
lie & regni
cius.

וַיְהִי וַיַּעַל אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד שָׁמְחוּ: וַיְהִי

בְּנֵי שְׂאוּל יוֹנְתָן וַיִּשׁוּי וּמַלְכֵי־יִשׁוּעַ וַיִּשֶׁם שְׁתֵּי בָנָתָיו שֵׁם

הַכְּבִירָה

פסקא באמצע פסוק 36

הבכירה מרב ושם הקמנה מיכל : ושם אשת שאול נ
אחונעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד
שאול : וקיש אבי שאול ונר אבי אכנר בן אביאל : 1
ותהי המלחמה חזקה על פלשתים 2
כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל
ויאספוהו אליו :

4 ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך א
למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי
יהוה : כה אמר יהוה צבאות פקדתי 2
את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך
בעלתו ממזדים : עתה לה והכיתו את עמלק 3
והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה
מאיש עד אשר מעולל ועד יונק משור ועד שיה
מגמל ועד חמור : וישמע שאול את 4
העם ויפקדם בטלאים מאתים אלה דגלי ועשרת
אלפים את איש יהודה : ויבא שאול עד עיר עמלק ה
וירב בנחל : ויאמר שאול אל הקיני לבו סרו רדו 6
מתוך עמלקי פד אספק עמו ואתה עשיתה חסד עם
כל בני ישראל בעלותם ממזרים ויסר קיני
מתוך עמלק : ויהי שאול את עמלק מחוילה 7
בואף שור אשר על פני מצרים : ויתפש את אנג 8
מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב :
ויחמל שאול והעם על אנג ועל מיטב הצאן 9
והבקר והמשעים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא
אבו החרים וכל המלאכה נמכרה ונגמס אתה
החרים :

CAP. 15. XV
Saul A uale-
kitas delecte
iustus,

Regi & präd.
opima parciat

ideoque per
Samuelem re-
gni ablatio-
nem ei de-
nunciat,

f con-
tebantur

ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר : נחמתי כיד
המלכתי את שאול למלך בני שב מאחרי וארת
ננב 2 000 דברי

הפמרת זכור י. 1.

החמלתי

דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה
 כל הלילה : וישכם שמואל לקראת שאול בבקר
 ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מצוי
 לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל : ויבא שמואל אל-
 שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את-
 דבר יהוה : ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באוני
 וקול הבקר אשר אנכי שמע : ויאמר שאול מעמלקי
 הביאום אשר חמל העם על-מיטב הצאן והבקר למען
 זבח ליהוה אלהיך ואתה היותר החרימנו :

ויאמר שמואל אל-שאול הרף ואגידה לך את אשר

דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר : ויאמר

שמואל הלוא אם קמן אתה בעיניך ראש שבטי

ישראל אתה וימשחך יהוה לכלך על ישראל : וישלחך

יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את-

עמלק ונלחמת בו עד-פלותם אתם : ולמה לא שמעת

בקול יהוה ותעש אל-השלל ותעש הרע בעיני

יהוה : ויאמר שאול אל-שמואל אשר

שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה

ואביא את-אנג מלך עמלק ואת-עמלק החרימתי :

ויקה העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח

ליהוה אלהיך בגלגל : ויאמר

שמואל החפץ ליהוה בעלות זבחים פשוע בקול

יהוה הגה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים : כי

חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצור יען מצאת את-

דבר יהוה וימאסה מפלך : ויאמר

שאול אל-שמואל חטאתי כי-עברתי את-פי יהוה

כה ואת-דבריך כי ידאתי את-העם ואשמע בקולם ועתה

שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה :

ויאמר

פתח בסף 7.29. ויאמר ק' 7.16. פתח בסף 7.15.

פתח באתנה

*1.7 dixitq; anmul: Non enim parvius
 tuus in oculis tuis, caput tribuum
 Israel tu scisti: v. 15. v. 16. dominus
 in regem super Israel.*

*2.2 et dixit anmul: Numquid voluntes
 Dominus in holocaustis et victimis
 dixit dicit in voce Domini: ecce
 audire prope sacrificio boni (off.) in-
 tendere prope adici anulum.*

*2.3 Quia quasi peccata magice esse
 bellis (et) quasi iniquitas et fera
 animi ad thaurum: eo qd reproba-
 verit Dominus, et reprobavit te a
 deo (in 4. v. 15.)*

mad. Ag-
 m. dillo-
 e. donora-
 e. dilectio,
 valentia
 p. las ti-

eni se indi-
 gam ingra-
 tamque Deo
 reddidit,

ar. vii.
 us dei p. sa
 th. l. h. eni.
 p. r. itis ad
 pas. l. h. ni
 ag. l. h. ni.

presertim in-
 obedientie
 criminis.

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל לֹא אָשׁוּב
 עִמָּךְ כִּי מָאַסְתָּהוּ אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסְךָ יְהוָה מֵהַיּוֹם
 מִלֶּךְ עַל-יִשְׂרָאֵל: וַיִּסָּב שְׂמוּאֵל לִלְכֶת וַיַּחֲזֹק בְּכַנְּפוֹ
 מִעֵילוֹ וַיִּקְרָע:
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קְרַע
 יְהוָה אֶת-מַמְלְכוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָךְ הַיּוֹם וּנְתַנָּה לָרַעַךְ
 הַטּוֹב מִמָּךְ: וְגַם נָצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁפָךְ וְלֹא יִנָּחַם כִּי
 לֹא אָדָם הוּא לְהַנָּחֵם: וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי עִתָּהּ כִּבְדַנִּי נָא
 נִגְדַד זַקְנִי עִמִּי וְנִגְדַד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וַיֵּשֶׁב שְׂמוּאֵל אַחֲרַי שָׂאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ
 שָׂאוּל לַיהוָה:
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הִנֵּישׁוּ
 אֵלָיו אֶת-אֲנָג מֶלֶךְ עַמְלָק וַיִּלְךְ אֵלָיו אֲנָג מֵעַדְנָת וַיֹּאמֶר
 אֲנָג אֲבֹן סָר מֵר-הַמּוֹת:
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 כֹּאֲשֶׁר שִׁבְלָה נְשִׁים חֲרָפָה בְּחַתְּשֵׁיבֵל מִנְּשִׁים אִמָּה
 וַיִּשְׁפָךְ שְׂמוּאֵל אֶת-אֲנָג לִפְנֵי יְהוָה בְּגִלְגָל:
 וַיִּלְךְ שְׂמוּאֵל הַרְמָתָה וּשְׂאוּל עָלָה אֶל-בֵּיתוֹ וַגְּבַעַת
 שָׂאוּל: וְלֹא-יָסַף שְׂמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת-שָׂאוּל עַד-יוֹם לַחַ
 מוֹתוֹ כִּי-חָתַאֲבַל שְׂמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל וַיְהוֶה נֶחֱם כִּי-
 חָמְלָךְ אֶת-שָׂאוּל עַל-יִשְׂרָאֵל:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-שְׂמוּאֵל עַד-מָתַי אֶתְּרָה מֵתַאֲבַל אֶל-שָׂאוּל וְאֲנִי
 מֵאַסְתִּיו מִמֶּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל מִלֵּא קְרַנָּה שְׁמֹן וְלֶךְ
 אֲשַׁלַּחְךָ אֶל-יָשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי כִּי-רָאִיתִי בְּבִגְדֵי לִי מֶלֶךְ:
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶיךָ וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל וַהֲרַגְנִי
 וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲגַלְתָּ בְּקֶר תִּקַּח בְּיָדְךָ
 וַאֲמַרְתָּ לְזִבְחַת לַיהוָה בָּאתִי: וַקְרֵאתָ לִישִׁי בְּזִבְחַת וְאֲנִכִּי
 אֹדְיָעָה אֶת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה וּמִשְׁחַת לִי אֶת אֲשֶׁר-אָמַר
 אֵלַיךְ: וַיַּעַשׂ שְׂמוּאֵל אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֵא בֵּית
 לָחַם וַיַּחֲרִדוּ זַקְנֵי הָעִיר לִקְרֵאתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלֹם בּוֹאֵךְ:
 וַיֹּאמְרוּ שְׁלֹם לְזִבְחַת לַיהוָה בָּאתִי הֲתִקְדְּשׁוּ וּבָאתֶם ה
 נִנְג 3 000 אֲתִי

29. al cham vel...
 meritas, et non...
 quia non homo...
 nihil... (al...)

† diffe-
 cuit

Samuel Ag-
 gum diffe-
 cuit, domus-
 que discessit,
 & Saulem non
 amplius vi-
 dit.

CAP. יו VXi.
 Mox Dei iussu
 Bethlehemi,
 invitatis ad
 agapas Ischai
 eiusq; filie,

פסקא באמצע פסוק 2. ר' בפתח 27. v.

אתי כזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם

6 לזבח: ויהי כבואם וירא את אל אב ויאמר אך נגד

7 יהוה משיחו: ויאמר יהוה אל שמואל

אל מפט אל מראהו ואל זכה קומתו כי מאסתיו

כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים

8 ויהוה יראה ללֵבב: ויקרא ישי אל אבנידב ויעברו

9 לפני שמואל ויאמר גם כזה לא בחר יהוה: ויעבר

10 ישי שמה ויאמר גם כזה לא בחר יהוה: ויעבר ישי

שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא

11 בחר יהוה באלה: ויאמר שמואל אל ישי התמו

הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והגד רעה בצאן

וילאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד

12 בא פה: וישלח ויביאהו והוא ארמוני עסיפה עינים

וטוב ראי

13 ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הוא: ויקח שמואל

את קרן השמן וימשה אתו כקרוב אחיו ותגלה רוח

יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך

14 הרמתה: ורוח יהוה סרה מעם שאול וכעתתו רוח

טו רעה מאת יהוה: ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא

16 רוח אלהים רעה מבעתה: יאמר נא ארננו עבדיך

לפניה יבקשו איש ידע מענן ככגור והיה בחיות עליך

17 רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: ויאמר שאול

אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאתם

18 אלי: ונען אחד מהנערים ויאמר הנה ראית בן

לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה

19 ונקון דבר ואיש האר ויהוה עמו: וישלח שאול

מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנה אשר

כ בצאן: ויקח ישי חמור להם ונאד זין וגדי עזים אחד

וישלח

† altitudinem
non videlicet homo: non homo videtur
sed sequitur oculos ad domum addit
et servavit eos.

tanquam
non mutuum
memoriam
regem vagit.

qui regali
propheta
que spiritus
instructus,
malum seu
in spiritum
cupit.

פסקא באמצע פסוק 12. י. חל' בפתח 7.

1 וישלח ביד דוד בנו אל שאול : ויבא דוד אל שאול
 2 ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו נשא כלים וישלח
 שאול אל ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן
 3 בעיני : והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד
 את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו
 רוח הרעה :

& Regis ar-
miger fit.

ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שובה א
 אשר ליהודה ויחנו ביד שובה ובין עזקה באפס דמים :
 2 וישאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו
 3 מלחמה לקראת פלשתים : ופלשתים עמדים אל-
 ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והגיא
 4 ביניהם : ויצא איש חבנים מפיחנות פלשתים גלית
 שמו מגת גברו שש אמות וזרת : וכובע נחשת על ה
 ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון
 6 חמשת אלפים שקלים נחשת : ומצחת נחשת על
 7 רגליו וכידון נחשת בין כתפיו : וחץ חניתו כמנור
 ארגים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא
 8 הצנה הלה לפניו : ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל
 ויאמר להם למה תצאו לערה מלחמה הלוה אנכי
 הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברזלכם איש ויורד
 9 אלי : אם יוכל להלחם אתי והפני והיינו לכם
 לעבדים ואם אני אוכל לו והכתינו והייתם לנו
 לעבדים ועבדתם אתנו : ויאמר הפלשתי אני חרפתי
 את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה
 11 חד : וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי
 האלה ויחרתו ויראו מאד :

CAP. 17.
XVII.
Philisteis ruti-
sus bellum
infelitantibus
Iudaos, Goliath
prodiit ad duellum
quemque
prouocans ;

+ lami-
na.

sed nomine
congruendi au-
so, David in
castra missus.

12 ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה
 ושמעו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן
 בא

קמץ בזק 9. וועץ ק 7. ג. בפתח 4.

13 בָּאֲנָשִׁים : וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ
 אַחֲרֵי-שָׂאוֹל לְמַלְחָמָה וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בְּנָיו אֲשֶׁר הֵלְכוּ
 בְּמַלְחָמָה אֱלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשְׁנֵהוּ אַבִּינֹדָב וְהַשְּׁלִישִׁי
 14 שָׁמָּה : וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וְשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ אַחֲרָיו
 טו שָׂאוֹל : וְדָוִד הֵלֵךְ וַיִּשָּׁב מֵעַל שָׂאוֹל לְרַעוּת אֶת-צֹאֵן
 16 אָבִיו בֵּית-לַחֶם : וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׂכָם וְהָעָרָב וַיִּתְּצֵב
 17 אַרְבָּעִים יוֹם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לְדָוִד בְּנֹו קַח-נָא לְאַחִיָּה
 אִיפֹת חַקְלִיאָה הַזֶּה וְעֲשֵׂרָה לַחֶם הַזֶּה וְהָרִץ הַמַּחֲנֶה
 18 לְאַחִיָּה : וְאֵת עֲשֵׂרֶת חֲרִיצֵי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְיִשְׂרָאֵל
 הָאֵלֶּה וְאֵת-אַחִיָּה תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְאֵת-עַרְבָתְּךָ תִּקַּח :
 19 וְשָׂאוֹל וְהָמָּה וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּעַמְּךָ הָאֵלֶּה נִלְחָמִים
 עִב-פְּלִשְׁתִּים :

† vadi-
monia

כ וַיִּשְׂכַּם דָּוִד בְּפֹקֵד וַיִּטֵּשׁ אֶת-הַצֹּאֵן עַל-שֹׁמֵר וַיֵּשֶׁב
 וַיֵּלֶךְ כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵא הַמַּעְגָּלָה וְהַחִיל הַיָּצָא אֶל-
 21 הַמַּעְרָכָה וְהָרַעַי בְּמַלְחָמָה : וַתַּעַרְףּ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים
 22 מַעְרָכָה לָקְרָאת מַעְרָכָה : וַיִּטֵּשׁ דָּוִד אֶת-הַכֵּלִים
 מֵעַלְיוֹ עַל-יַד שׁוֹמֵר הַכֵּלִים וַיִּרְץ הַמַּעְרָכָה וַיָּבֵא וַיִּשְׂאֵל
 23 לְאַחִיו לְשָׁלוֹם : וְהוּא מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה אִישׁ הַבְּנִים
 עוֹלָה גְּלוּת הַפְּלִשְׁתִּי שְׁמוֹ מִגַּת מַמְעָרוֹת פְּלִשְׁתִּים
 24 וַיְדַבֵּר בְּרַבִּים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד : וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 כַּה בְּרָאוּתְם אֶת-הָאִישׁ וַיִּנָּסוּ מִפְּנָיו וַיִּירָאוּ מְאֹד : וַיֹּאמְרוּ
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל הֲרָאִיתֶם הָאִישׁ הָעוֹלָה הַזֶּה כִּי לַחֲרָף אֶת-
 יִשְׂרָאֵל עָלָה וְהִיָּה הָאִישׁ אִשׁ-יָכֵנוּ יַעֲשֶׂרְנוּ הַמֶּלֶךְ
 עֲשֵׂר-גְּדוֹל וְאֵת-כֶּתֶף יִתְּנוּ לוֹ וְאֵת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חֲפָשִׁי
 בְּיִשְׂרָאֵל :

Prebraque
Itrafonis
non fecens,

26 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הָאֲנָשִׁים הַעֲמָרִים עִמּוֹ לֵאמֹר מַה-
 יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יָבִיא אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּז וְהַסִּיר
 חֲרָפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעוֹלָה הַזֶּה כִּי חָרַף
 מַעֲרֹכֹת

חד' רגושה: v. 23. ממערכות ק' v. 23. חב' בפתח. v. 12.

מערכות אלהים חיים : ויאמר לו העם בדבר הזה 27
 לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו : וישמע אליאב 28
 אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב
 בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן
 ההנה בסדנה אני ידעת את זונתך ואת דע לבכה כי
 למען ראות המלחמה ירדת : ויאמר דוד מה עשיתי 29
 עמה הלוא דבר הוא : ויפס מאצלו אל מול אחי ל
 ויאמר בדבר הזה וישבהו העם דכה בדבר הראשון :
 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול 31
 ויפקדו : ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו 32
 עבדך ולא ונלחם עי הפלשתי הזה : ויאמר שאול 33
 אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה
 לחלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה
 מנערו :

ad duellum offert, Deo fretus,

ויאמר דוד אל שאול דעה היה עבדך לאביו בצאן 34
 ובא הארלי ואת הרוב ונשאה זה מהעדר : ויצאתי לה
 אחריו והכתיו והצילתי מפיו ויקם עלי והחזקתי
 בזקנו והכתיו והמיתיו : גם את הארני גם הרוב הכה 36
 עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאתר מהם כי חרף
 מערכת אלהים חיים : ויאמר דוד יהודה 37
 אשר הצילני מיד הארלי ומיד הרב הוא יצילני מיד
 הפלשתי הזה

qui ex maioribus periculis se liberat

ויהוה יהיה עמך : וילבש שאול את דוד מדיו ונתן 38
 קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון : ויחר 39
 דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסח
 ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא
 נסיתי ויחסם דוד מעליו : ויקח מקלו בדיו ויבחר לו מ
 חמישה חלקי אבנים ומן החל וישם אתם בכלי

f galatam, Ez. 23: 14.

†lavos.

& baculo rantum fundaque inicitus,

הרעים PPP סס ס

פסקא באמצע פסוק 37. יהת בדגש 35. שח ק' 34.

הרעים אשהלו וביקשוט וקלעו בידו ויגש אל-
 4 הפלשתי : וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד וחאיש
 4 נשא הצנה לפניו : ויבט הפלשתי ויראה את דוד
 4 ויבוהו כיהיה נער ואדמני עסיפה מראה : ויאמר
 הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי
 4 בפילות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו : ויאמר
 הפלשתי אל דוד לכה אלו ואתנה את בשרך לעוף
 השמים ולבהמת השדה : ויאמר דוד אל-
 הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכודון ואנכי
 בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל
 4 אשר חרפת : היום הזה יסרה יהוה בידו והכתיק
 והקרתי את ראשך מעליך ונתתי פגרי מחנה פלשתים
 היום הזה לעוף השמים ולבהמת הארץ וידעו כל הארץ
 4 כי יש אלהים לישראל : וידעו כל הקהל הזה כי לא
 בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי ליהוה הפלחמה ונתן
 4 אתכם בידנו והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת
 דוד וימהר דוד וירץ הפערכה לקראת הפלשתי :
 4 וישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן ויקלע
 ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו
 4 ויפל על פניו ארצה : ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע
 ובאבן ויך את הפלשתי וימתהו וחרב אין ביד דוד :
 4 וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה
 מתערה וימתהו ויכרת בה את ראשו ויראו
 4 הפלשתים כי ימת גבורם וינסו : ויקמו אנשי ישראל
 ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד באוה גיאועד
 שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד
 4 גת ועד עקרון : וישבו בני ישראל מדלק אחרי
 4 פלשתים וישסו את מחניהם : ויקח דוד את ראש
 הפלשתי

et dixit David ad Philistinum : Tu
 natus es domine cum gladio et cum lancea
 et cum clypeo, et ego veni ad te
 in nomine Domini exercituum Dei
 exercituum Israel, quoniam vocavit offe-
 dit.

Goliathum
(e contem-
nentem)

in nomine
dei pro-
stravit

no istu, ac
propeo gla-
diisugavit

Fide fuga
dixit Phil-
istin, info-
rentibus
Israelitis.

פתח בסוף 45

הפלשתי ויבא הו ירושלם ואת כליו שם באהלו :
 וכראות שאול את דוד יצא לקראת נה
 הפלשתי אמר אל-אבנר שר הצבא בן מיזה הנער
 אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אסיד עתי : ויאמר 5
 המלך שאל אתה בן מיזה העלם :
 וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו 5
 אבנר ויבא הו לפני שאול וראש הפלשתי בידו : ויאמר 5
 אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי
 בית הלחמי : ויהי ככלתו לדבר אל-שאול ונפש א
 יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאבהו יהונתן כנפשו :
 ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו : 2
 ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו : 3
 ויתפשט יהונתן את הפעיל אשר עליו ויתנהו לדוד 4
 ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו : ויצא דוד 5
 ככל אשר ישלחנו שאול ושכיל וישמהו שאול על
 אנשי המלחמה ויטב בעיניו כל העס וגם בעיני עבדי
 שאול : ויהי בבואם בשוב דוד מהכות 6
 את הפלשתי ותצאנה הנשים ככל ערי ישראל
 לשיר והמחלות לקראת שאול המלך בתפוס
 בשמחה ובשלשים : ותענינה הנשים המשחקות 7
 ותאמר הנה שאול באלפו ודוד ברכבתו : ויחר 8
 לשאול מאד וידע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד
 רבכות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה : ויהי 9
 שאול עין את דוד מחנם שהוא וחלאתו :
 ויהי מפרחת ותצלח רוח אלהים בעדה :
 אל שאול ויתגבא בתוך הבית ודוד מגן בידו פיוס
 ביום החנית ביד שאול : ויטל שאול את החנית
 ויאמר אכה בידו ובמור ויטב דוד מפניו פעמים :
 וירא PPP 2 ססס

David Sauli
sifitur & in-
notescit.

CAP. XVII.
XVIII.
a Ionathane
adam-tur,

a Saule in Ph
lilias mis-
sus, feliciter
agit, cum a
plausu publi
co;

sed invidia
Regis,

qui mortem
ei primum
aperit,

† ad-
lescens,
20:22.

† specu-
lans

פתח באתנת 7. לשיר ק. 6. ויאבהו ק. 1. עיון ק. 9. באלפיו ק. ib.

2 וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול
 3 סר : ויסרהו שאול מעמו וישמחו לו שר-אלף ויצא
 4 ויבא לפני העם : ויהי דוד לכל-
 5 נו דרכו משכיל ויהוה עמו : וירא שאול אשר הוא
 6 משכיל מאד ויגד מפניו : וכל-ישראל ויהודה אהב
 7 את-דוד כי הוא יוצא ויבא לפני-הם :
 8 ויאמר שאול אל-דוד הנה כתי הגדולה מרב אתה
 9 אתן לך לאשה אך הנה לי לבן-חיל והלחם מלחמות
 10 יהוה ושאול אמר אל-תהי ידי בו ותהי בו יד-פלשתים :
 11 ויאמר דוד אל-שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי
 12 בישראל ביהיה חתן לפלך : ויהי בעת תת את-
 13 מרב בת-שאול לדוד והיא נתנה לעדר-יאל המחלתי
 14 כ לאשר : ותאהב מיכל בת-שאול את-דוד ויגדו
 15 לשאול וישר הדבר בעיניו : ויאמר שאול אתגנה לו
 16 ותהי לו למוקש ותהי בו יד-פלשתים ויאמר שאול
 17 אל-דוד בשתים תחתן בי היום : ויצו שאול את-
 18 עבדו דבדו אל-דוד בלש לאמר הנה חפץ בך חמלך
 19 וכל-עבדיו אהבוך ועתה התחתן בפלך : וידברו
 20 עבדי שאול באזני דוד את-הדברים האלה ויאמר דוד
 21 הנקלה בעיניכם התחתן בפלך ואנכי איש-רש
 22 ונקלה : ויגדו עבדי שאול לו לאמר בדברים האלה
 23 כה דבר דוד : ויאמר שאול כה-תאמרו
 24 לדוד אין-חפץ לפלך כמחר כי במאה ערלות פלשתים
 25 להנקם באיבי חמלך ושאול חשב להפיל את-דוד
 26 ביד-פלשתים : ויגדו עבדיו לדוד את-הדברים האלה
 27 וישר הדבר בעיני דוד להתחתן בפלך ולא-מלאו
 28 הימים : ויקם דוד וילך : והוא ואנשיו ויהי בפלשתים
 29 מאתים איש ויבא דוד את-ערלתיהם וימלאום לפלך
 30 להתחתן

Acta dolefo. finalato & c. holo conuigio. cum filia vna.

Et altera per. calisti cum conditione.

nam tamen David felici.

v. 14. עבדיו ק' v. 22. דרכיו ק' di

להתחתן בכלה ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה:
 2 וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול 8
 אהבתהו: ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול 9
 איב את דוד כל הימים:
 ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל ל
 עבדי שאול וייקר שמו מאד: וידבר שאול אל א
 יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן
 שאול חפץ בדוד מאד: ויגד יהונתן לדוד לאכר 2
 מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר
 וישבת בסתר ונהפאת: ואני אצא ועמדתי ליד אבי 3
 בשדה אשר אתה שם ואני אדבר כה אל אבי וראיתי
 מה והגדתי לך: וידבר יהונתן בדוד 4
 טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא הפלך
 בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד:
 וישם את נפשו בכפו ויה ארץ הפלשתים ויעש יהוה ה
 תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולפה
 תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם: וישמע שאול 6
 בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יוקמת: ויקרא 7
 יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה
 ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול
 ויתוסף המלחמה להיות 8
 ויצא דוד וילחם בפלשתים ויה בהם מכה גדולה וינסו
 מפניו: והנהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו 9
 יושב וחנניתו בידו ודוד מנגן ביד: ויבקש שאול
 להכות חננית בידו ובקיר ויפטר מפני שאול ויה
 ארץ חננית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא:
 וישלח שאול מלאכים אל בית 10
 דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו
 PPP 3 ג ססס לאמר

impieuit.

CAP. 19. Saul morient ei decernit, quem tamen Jonathan ex-cusat, & Patri reconciliat;

sed mox illum transfigere tentat.

& clapsum custodiri iubet:

יתיר א' 29. פתח בסף 28. v.

לאמר אם אינך ממלט את נפשך תלילה מחר אתה
 12 מוקת : ותרוך מיכל את דוד בעד החלון וילך ויבכה
 13 וימלט : ותקח מיכל את התרפים ותישם אל חמטה
 ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בכנר :
 14 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר הלה
 טו הויה : וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד
 16 לאמר העלו אתו במטה אלי להמיתו : ויבאו
 המלאכים והנה התרפים אל חמטה וכביר העזים
 17 מראשתיו : ויאמר שאול אל מיכל לפה פכה רמיחני
 ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול
 18 הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך : ודוד ברח וימלט
 ויבא אל שמואל הרמטה ויגד לו את כל אשר
 עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנזירת
 19 ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנזית ברמה : וישלח
 20 שאול מלאכים לקחת את דוד ויבא את להקת
 הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על
 21 מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם הטה : ויגדו
 לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם הטה
 ויסקף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם
 22 הטה : וילך גם הוא הרמטה ויבא עד פנה
 הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד
 23 ויאמר הנה בנזית ברמה : וילך שם אל נזית
 ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך חלוד
 24 ויתנבא עד פאז בנזית ברמה : ויפשט גם הוא
 בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל
 היום והוא וכל חלילה על כן ואמרו הגם שאול
 25 בנביאים : ויברך דוד מנזית ברמה
 ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עניי ומה
 חטאתי

et vocis afflu
cuidi.

† fragu-
lam, v.
10.

† v. 11.

& ad Stimu-
lem fugit, ubi
factus reditus
fuit licet Saul
per legatos ac
ipse cum ad-
notem quali-
vour.

† coetum

nam spiritu
posuero
concreti de-
fuerunt.

cap. כ xx.
David de per-
secutione

בניות ק' 18. v. 19. בניות ק' 22. v. 1. בניות ק' 23. v. 23. ibid.

Saulis apud
Ionathancm
conqueritur
qui animum
patris explo-
raturum &
reuelaturum
se & polli-
cetur.

2 חטאתי לפני אביה כי מבקש את נפשי : ויאמר לו
 3 חלילה לא תמות הנה לך עשה אבי דבר גדול או
 4 דבר קטן ולא יגלה את אונאי ומדוע יסתיר אבי מפני
 5 את הדבר הזה אין זאת : וישבע עוד דוד ויאמר ידע
 6 ידע אביה כי מצאתי חן בעיניו ויאמר אל ידע זאת
 7 יהונתן פורעצב ואולם חי יהוה והי נפשה כי כפשה
 8 ביני ובין חמות : ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר
 9 נפשה ואעשה לך : ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש ה
 10 מחר ואנכי ושב אשב עם הכלה לאכול ושלחתני
 11 ונסתרתני בשדה עד הערב השלשית : אם פקד
 12 יפקדני אביה ואמרת נשאל נשאל מפני דוד לרוח
 13 בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה :
 14 אם כה יאמר טוב שלום לעבדה ואם חרה יזרה לו
 15 דע כי כלתה הרעה מעמו : ועשית חסד על עבדה
 16 כי בכרית יזוה הבאת את עבדה עמך ואם יש כי עון
 17 המיתני אתה ועד אביה לפה זה תביאני : ויאמר
 18 יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה
 19 מעם אבי לבוא עליה ולא אתה אגיד לך : ויאמר דוד
 20 אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענה אביה קשה :
 21 ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ונצאו שניהם
 22 ויאמר יהונתן אל דוד יהוה :
 23 אלהי ישראל כי אחקר את אבי בעת מחל
 24 השלשית והנה טוב אל דוד ולא או אשלה אליה
 25 וגלית את אונה : כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסוף
 26 כייטב אל אבי את הרעה עליה וגלית את אונה
 27 ושלחתיה והלכת לשלום ויהי יהוה עיך כאשר היה
 28 עם אבי : ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד
 29 יהוה ולא אמות : ולא תכרית את חסדה מעם ביתי שו

f passus.

iurata fide.

עד
לא יעשה ק' 2.

עד-עולם ולא בהכרת יהוה את-איבי דוד איש מעל
16 פני האדמה : ויכרת יהונתן עם-בית דוד ובקש יהוה
17 מיד איבי דוד : ויוסף יהונתן להשביע את-דוד
באהבתו אתו כי-אהבת נפשו אהבו :

& constituta ratione.

18 ויאמר-לו יהונתן מתוך חרש ונפקדת כי יפקד מושבה :
19 ושלשת תרד מאד ובאת אל-המקום אשר-נסתרת
כ שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל : ואני
21 שלשת החצים צדה אורה לשלח-לי למטרה : והנה
אשלח את-הנער לה מצא את-החצים אם-אמר אמר
לנער הנה החצים ממך והנה קחני ובאה כי-שלום

22 f. 16.

23 לה ואין דבר חי-יהוה : ואם-כה אמר לעלם הנה
23 החצים ממך והלאה לה כי שלחה יהוה : והדבר
אשר דברנו אני ואמה הנה יהוה ביני וביןך עד-עולם :

24 ויסתר דוד בשרה ויהי החרש וישב
כה המלך על-הלחם לאכול : וישב המלך על-מושבו
כפעם בפעם אל-מושבו הקיר ויקם יהונתן וישב
26 אבגר מצד שאול ויפקד מקום דוד : ולא דבר שאול
מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור
הוא כי-לא טהור :

27 ויהי ממחרת החרש השני ויפקד מקום דוד ויאמר
שאול אל-יהונתן בנו מדוע לא-בא בן-ישי גם-המול
28 גם-חיום אל-הלחם : ויען יהונתן את-שאול נשאל
29 נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם : ויאמר שלחני נא כי
זבח משפחה לנו בעיר והוא צוח-לי אחי ועתה אם
מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את-אחי על-כן
ל לא-בא אל-שלחן המלך : ויחר אף

+ rebel- lione.

שאול ביהונתן ויאמר לו ברגעות המרדורת הלוא
ידעתי כי-בחר אתה לבן-ישי לבשתך ולבשת ערות
אמך

אל ק' 24. הפטרת כשחל רח ביום א' 18. v.

צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמני:
4 ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תננה בידי או
ה הנמצא: ויען חכהן את דוד ויאמר אין לחם הל
אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו
6 הנערים אך מאשה: ויען

דוד את חכהן ויאמר לו כי אם אשה עברה
לנו כתמל שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים
קדש והוא דרך הל ואף כי חזים יקדש בכלי:
7 ויתן לו חכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם
לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום
8 הלקחו: ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא
נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר
9 לישאול: ויאמר דוד לאחימלך ואין ישפה תחת ידך
חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא לפחתי
בידי כי היה דבר חמלה נחוי:

& panes
sacros.

gladiumque
Goliathi ob-
tinuit ab ipso.

Hinc Gathum
ad R. Achis,

indeque ex-
pulsus

f feli-
nandū.

ויאמר חכהן חרב גלית הפלשתי
אשר חפית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלה
אחרי האפור אם אתה תקח לה קח כי אין אחרת
זולתה בזה ויאמר דוד אין פמזה תננה
לי ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני
11 שאול ויבא אל אכיש מלך גת: ויאמרו עבדי אכיש
אליו הלוא זה דוד מלך הארץ הלוא לזה יענו
במחלות לאמר הבה שאול באלפו ודוד ברכבתו:
13 וישם דוד את הדברים האלה בלבו וירא מאד מפני
14 אכיש מלך גת: וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל
בידם ויתו על דלתות השער ויורד לירו אל זקנו:
ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש
16 משתגע למה תקיאו אתו אלי: חסר משגעים אני
כי

f feli-
vam s.
Job. 6:6.

פסקא כאמצע פסוק. ib. קמץ בזק. v. 10. א' בחירק. v. 9.
ברכבתיו ק. ibid. באלפיו ק. v. 12. פתח בסף. v. 11.
פתח בסף. v. 13.

כי הבאתם את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל
ביתי:

א וילה דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו א CAP. כב. XXII. In speluncam Adullam,

2 וכל בית אביו וירדו אליו שמה: ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש

3 ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: וילה דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא

נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי mox ad Moabitam se recipit cum suis;

אלהים: וינחם את פני מלך מואב וישבו עמו בל ימי

היות דוד במצודה: ויאמר גד הנביא אל דוד לא ה

תשב במצודה לה ובאת לה ארץ יהודה וילה דוד vatisque monitu in Iudam. Saulo coniurationem hinc colligenti, Doeg narrat Noba viva;

6 ויבא יער חרת: וישמע שאול כי נודע

דוד ואנשים אשר אתו ושאל יושב בגבעה חרת

האשל ברמה והניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו:

7 ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני

גם לכלכם יתן בן ישי עדות וכרמים לכלכם ישים

שרי אלפים ושרי מאות: כי קשרתם בלכם עלי ואיך

8 גלה ארת אונל בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם

עלי וגלה את אונל כי הקים בני ארת עבדי עלי לארב

9 ביום הזה: ויען דאג האדמי והוא

נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי את בן ישי בא גבה

אל אחימלך בן אחימזב: ושאל לו ביהוה וצידה

10 נתן לו ואת הרב גלית הפלשתי נתן לו: וישלח Vnde vocatus Achimelech cum sacerdotibus 85.

המלך לקרא את אחימלך בן אחימזב חכהו ואת

כל בית אביו הפהגים אשר בנב ויבאו כלם אל

11 המלך: ויאמר שאול שמעו נא בני

12 אחימזב ויאמר הנני אדני: ויאמר אל שאול למה

13 קשרתם עלי אמה ובן ישי בתמה לו לחם והרב

ע ע ע ב 2 Q99 ושאל

אליו ק. 13.

לדי... אהב

וּשְׂאוֹל לוֹ בְּאֱלֹהִים לָקוּם אֵלַי לְאַרְבַּב בַּיּוֹם הַזֶּה׃

וַיַּעַן אַחִימֶלֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר וּמִי 14

בְּכָל־עֲבֹרֶיךָ כְּדוֹר נְאֻמָּן וַחֲתָן הַמֶּלֶךְ וּמִרְאֵי־

טו מִשְׁמַעְתֶּךָ וּנְכַבֵּד בְּבֵיתְךָ׃ הַיּוֹם הַחֲלֵתִי לְשְׂאוֹל־לוֹ

בְּאֱלֹהִים חֲלִילָה לִי אֲלֵי־שֵׁם הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ דָּבָר בְּכָל־

בֵּית אָבִי כִי לֹא־יָדַע עֲבֹרֶךָ בְּכָל־זֹאת דָּבָר קָטָן אוֹ

16 גָּדוֹל׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת תָּמוּת אַחִימֶלֶךְ אִתָּךְ וְכָל־

17 בֵּית אָבִיךָ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְרָצִים הַנֶּעֱצָבִים עָלָיו סָבוּ

וְהַמִּיתוּ׃ כִּהְנִי יְהוּה בִּי גַם־יָדָם עִם־דָּוִד וְכִי יָדְעוּ כִי־

בָּרַח הוּא וְלֹא גָלוּ אֶת־אֹזְנוֹ וְלֹא־אָבִו עֲבַר הַמֶּלֶךְ

18 לְשַׁלַּח אֶת־יָדָם לִפְנֵעַ בְּכַהְנֵי יְהוּה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

לְדוֹיֵג סָב אִתָּךְ וּפְנֵעַ בְּכַהְנִים וַיִּסַּב דוֹיֵג הָאֲדָמִי וַיִּפְנֵעַ

הוּא בְּכַהְנִים וַיָּמָת׃ בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמָנִים וְחֲמִשָּׁה אִישׁ

19 נִשְׂאֵאֶפֶד פָּד׃ וְאֵת נָב עִיר־הַכַּהֲנִים הִכָּה לְפִי־חֶרֶב

מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מֵעוֹלָל וְעַד־זִינוּק וַיִּשׂוֹר וַחֲמוּר וַיִּשָּׂה

כ לְפִי־חֶרֶב׃ וַיִּמְלֹט בֶּן־אֶחָד לְאַחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוֹב

21 וַשְּׁמוֹ אַבִּיתָר וַיִּבְרַח אַחֲרֵי דָוִד׃ וַיַּגֵּד אַבִּיתָר לְדָוִד כִּי

22 הִרְגָה שְׂאוֹל אֶת כַּהְנֵי יְהוּה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַבִּיתָר יָדְעָתִי

בַּיּוֹם הַהוּא כִי־שָׁם דוֹיֵג הָאֲדָמִי כִי־הִגִּד יָגִיד לְשְׂאוֹל

23 אֲנֹכִי סָפַתִי בְּכָל־נַפְשׁ בֵּית אָבִיךָ׃ שָׁבָה אִתִּי אֶל־תִּירָא

כִּי אֲשֶׁר־יִבְקֹשׂ אֶת־נַפְשִׁי יִבְקֹשׂ אֶת־נַפְשֶׁךָ כִּי־מִשְׁמַרְתָּ

א אֶתָּה עַמְדִּי׃ וַיִּגְדוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה

פְּלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּקַעֲלָה וְהִמָּה שְׁסִים אֶת־הַגִּרְנוֹת׃

2 וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵלֶּךָ וְהִכִּיתִי בְּפְלִשְׁתִּים

הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד לֵךְ וְהִכִּיתָ

3 בְּפְלִשְׁתִּים וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־קַעֲלָה׃ וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד

אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה בַּיהוּדָה יִרְאִים וְאַף כִּי־נִלְכָה קַעֲלָה

4 אֶל־מַעְרָבוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּוֹסֶף עוֹד דָּוִד

לְשְׂאוֹל

consideratur.

& Saba delimitur.

van Abiathra secus ad Davidem.

CAP. XXIII. David Xclim ab obfione Philisthorum libere, camque intus.

דואג ל. ibid. לדואג ק. v. 18. אונק. v. 17. יתיר v. 15. ibid. פסקא. v. 2. דואג ק. v. 22. יהב בצרי. v. 20. פתח בסף. באמצע פסוק.

לשאול ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי
 אני נתן את פלשתים בידך: וילך דוד ואנשיו קעילה ה
 וילחם בפלשתים וינחג את מקניהם ויך בהם מכה
 גדולה וישע דוד את ישבי קעילה:
 6 ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד
 בידו: ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול
 7 נכר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתים
 ובריה: וישמע שאול את כל העם לפלחמה לרדת
 8 קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו: ויבדע דוד כי עליו
 9 שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה
 האפוד: ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל
 10 שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה
 לשחת לעיר בעבורי: היסגרני בעלי קעילה בידו הידר
 11 שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל חגר נא
 לעבדך: ויאמר יהוה ירד:
 12 ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד
 13 שאול ויאמר יהוה יסגירו: ויקם
 דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעילה
 ויתהלכו כאשר יתהלכו ולשאול הזד כי נמלט
 14 דוד מקעילה ויחזר לצאר: וישב דוד במדבר
 במצודות וישב בהר במדבר זוף ויבקשהו שאול כל
 הימים ולא נתנו אלהים בידו: וירא דוד כי יצא שאול
 15 לבקש את נפשו ודוד במדבר זוף בהרשה:
 16 ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד הרשה ויחזק את
 17 ידו באלהים: ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך
 יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אחיה
 18 לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן: ויכרתו שניהם
 ברית לפני יהוה וישב דוד בהרשה ויהונתן הלך
 עעג Q993 לביתו

vbi Saul eum
prehendere
tentat;

fed diuinit
monitus

desertum
Siph petit:

vbi a Ionath
visitatur &
confirmatu

פסקא באמצע פסוק v.ii. ואנשיו ק. v.5.

לביתו:

proditus a Siphaz.

19 וייעלו זפים אל-שׂאול הנבעתה לאמר הלוא דוד

מסתתר עמנו במצודות בחרשה בנגבעת החכילה

כ אשר מימין הישימון: ועתה לכל-אות נפשה המלך

21 לדרת רד ולנו הסגירו ביד המלך: ויאמר שאול ברבים

22 אתם ליהוה כי חמלתם עלי: לכו-נא הכינו עוד ודעו

וראו את-מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי

23 אמר אלי ערם יערם הוא: וראו ודעו מכל הפחבאים

אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל-נכון והלכתי אתכם

והיה אסדי-שנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה:

24 ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר

בה מעון בערבה אל ימין הישימון: וילך שאול ואנשיו

לבקש ויגרו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון

26 וישמע שאול וירדה אחרי-דוד מרבר מעון: וילך

שאול מצד החר מזה ודוד ואנשיו מצד החר מזה ויהי

דוד נחפו ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל-

27 דוד ואל-אנשיו לתפוש: ומלאך בא אל-שאול

לאמר מהרה ולכה כי-פשטו פלשתים על-הארץ:

28 וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים

א על-פן קדאו למקום ההוא סלע המחלקות: ויעל דוד

משם וישב במצודת עין-גדי:

29 והי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגרו

לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי:

3 ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל-ישראל

וילך לבקש את-דוד ואנשיו על-פני צורי היעלים:

4 ויבא אל-גדרות העזן על-הדרך ושם מערה ויבא

שאול לחסד את-רגלו ודוד ואנשיו בירכתי המערה

ה ישיבים: ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר-אמר

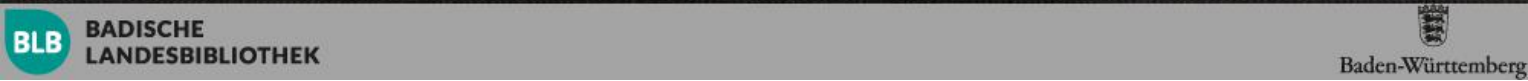
יהוה

& a Saule circumuentus

Dei prudentia libertatus.

CAP. XXIV. & defectum Engedi petit:

Saul cum insequens, imprudens in manu- David incidit, qui tamen ab eius caede abstinuit.

יהוה אליה הנורא אנכי נתן את איביתך בידך ועשית
 לו כאשר יטב בעיניך וניקם דוד ויכרת את כנף
 המעיל אשר לשאול בלם : ויהי אחר־כן וגו' לבי 6
 דוד אתו על אשר ברר את כנף אשר לשאול :
 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה אתי 7
 הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי
 משיח יהוה הוא : וישמע דוד את אנשיו בדברים 8
 ולא נתנם לקום אל־שאול ושאל קם מהמערה וילך
 בדרך : וניקם דוד אחר־כן ויצא 9
 מן המערה ויקרא אחרי־שאול לאמר אדני המלך ויבט
 שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו : ויאמר 10
 דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנח
 דוד מבקש רעתך : הגה היום הזה ראו עליך את 11
 אשר נתנה יהוה היום בידך במערה ואמר להרגך
 ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה
 הוא : ואכי ראה גם ראה את כנף מעילך בדי כי 12
 בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין
 בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צרה את
 נפשי לקחתה : ישפט יהוה ביני ובינה ונקמני יהוה 13
 מפך וידי לא תהיה בך : כאשר יאמר משל הקדמני 14
 מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך : אחרי מי יצא טו
 מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי
 פרעש אחד : והיה יהוה לדון ושפט ביני ובינה וירא 15
 וירב את דיבי וישפטני מידך :

& suos abli-
 nere iussit, &
 Regi inno-
 centiam fi-
 demque su-
 am probavit

*14) nam admodum dicit pro verbum
 ad hunc i ab impiet equiditas
 impialar.*

f pulex, I
 26: 20.
 † iudex,
 Pl. 68: 6.

qui etiam i-
 lam collau-
 dauit, ac ne
 David suam
 familiam d-
 leret, iura-

ואתה ק' 19. מהמערה ק' 2. יתיר י' 5.

actro eam
sollicit.

היום את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני
 כ יהוה בדרך ולא הרגתני : וכי ימצא איש את איבו
 וישלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום
 2 א הוזה אשר עשיתה לי : ועתה הגה ידעתי כי מלך
 2 ב תמלוך וממה בדרך ממלכת ישראל : ועתה השבעה
 לי ביהוה אסיתכרית את ירעי אחרי ואסתשמיד
 2 ג את שמי מבית אבי : וישבע דוד לשאול וילך שאול
 א אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה : וימת
 שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברוהו בביתו
 ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן :
 2 ויש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו
 צאן שלשת אלפים וארץ עזים ויהי בגזו את צאנו
 3 בכרמל : ושם האיש נבל ושם אשתו אביגיל והאשה
 טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים
 4 והוא קלבו : וישמע דוד במדבר כי גזז נבל את
 ה צאנו : וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים
 עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי
 6 לשלום : ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום
 7 וכל אשר לך שלום : ועתה שמעתי כי גזז לך עתה
 הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד
 8 להם מאומה פלמי היותם בכרמל : שאל את נעריך
 ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב
 בנו הגה נבא את אשר תמצא ידה לעבדיך ולבנה
 9 לדוד : ויבאו נערי דוד ודברו אל נבל ככל הדברים
 י האלה בשם דוד וינוחו : ויען נבל את עבדי דוד ויאמר
 מי דוד ומי בני ישי היום רבו עבדים חפית פרצים איש
 11 מפני אדניו : ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת
 טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא
 ידעתי

Ca. 24.
25.
Sam. 1.
10.

David in de-
serto Paron
fecerat, a Na-
bale com-
municum pe-
nitens, delicias
mandavit
pari:

Abignil
i depen-
sione &
o plis

חסר אלה 8. 7. בלבי 3. 7.

2 ידעתי אי מזה המה: ויהפכו נערי דוד לדרבם וישבו
 3 ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: ויאמר דוד
 לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו
 ויחגרו גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע
 4 מאות איש ומאתים ישבו על הכלים: ולאביגיל
 5 אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה
 6 שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אדנינו ויעט
 7 בהם: והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא
 8 פקדנו מאומה בלוימי התחלכנו אתם בהיותנו
 9 בשרה: חומה היו עלינו גם לילה גם יומם בלוימי
 10 היותנו עמם רעים הצאן: ועתה דעי וראי מהתעשי
 11 כי בלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן
 12 בלעל מדבר אליו: ותמחר אביגיל ותקח מאתם
 13 לחם ושנים נבלים וזן וחמש צאן עשוות וחמש סאים
 14 קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמרים:
 15 ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה
 16 ולאיש נבל לא הגידה: והיה היא ורכבת על
 17 החמור וירדת בסתר החר והנה דוד ואנשיו ירדו
 18 לקראתה ותפגש אתם: ודוד אמר אך לשקר
 19 שמרתי את בל אשר לזה במדבר ולא נתפקד מפל
 20 אשר לו מאומה וישבלי רעה תחת טובה: כה
 21 יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסוף אם אשאיר מפל
 22 אשר לו עד אור הבקר משתחן בקיר: ותרא אביגיל
 23 את דוד ותמחר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד
 24 על פניה ותשתחו ארץ: ותפל על ירגליו ותאמר כי
 25 אני אדני העון ותדבר נא אמתך באזניך ושמע את
 26 דברי אמתך: אל נא ישים אדני את לבו אל איש כה
 27 הכל על חזה על נבל כי כשמו בן חווא נבל שמו
 28

14: 32

evan
-ca
-ca
-ca

Sed Abiga
cum depre
catione &
dono pla
cauit.

פפפ א Rrr ונבלה

עשויות ק' ibid. אביגיל ק' v.18.

ונבלה עמו ואני אמתך לאדראיתי אתנערי אדני אשר
 26 שלחת : ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך
 יהוה מבוא בדמים והושע ידה לך ועתה יהיו כנבל
 27 איביך והמבקשים אל אדני רעה : ועתה הכרבה הזאת
 אשר הכיא שפחתך לאדני ונתנה לנערים
 28 המתהלכים בגולי אדני : שא נא לפשע אמתך כי
 עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה
 29 אדני נלחם ורעה לאתמצא בך מימיה : ויקם אדם
 לרדוף ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרורה
 בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך
 ל יקלענה בתוך בף הקלע : והלה כי יעשה יהוה לאדני
 ככל אשר דבר את הטובה עליך וצוה לנגיד על-
 3 ישראל : ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב
 לאדני ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה
 לאדני וזכרת את אמתך :
 32 ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
 33 שלחך היום הזה לקראתי : וברוך טעמך וברוכה את
 אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והושע ידי לי :
 34 ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מדרע אתך
 כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אסנוותר לנבל
 לה עד-אור הבקר משתין בקיר : ויבא דוד מידה את
 אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי
 36 שמעתי בקולך ואשא פניך : ותבא אביגיל אל נבל
 והנהלו משתה בכיתו כמשתה המלך ולב נבל טוב
 עליו והוא שבר עד-מאד ולא הנידה לו דבר קטן
 37 וגדול עד-אור הבקר : ויהי בבקר בצאת היום מנבל
 ותגדלו אשתו את הרברים האלה וימת לבו בקרבו
 38 והוא היה לאבן : ויהי בעשרת הימים ויגף יהוה את-
 נבל

T in va-
cillatio-
nem.

Hanc David.

ותבאת ק' 34.

נכל וימת : וישמע דוד כי מת נכל ויאמר ברוך יהוה 39
 אשר רב את יריב חרפתו מיד נכל ואר-עברו חשך
 מרעה ואת רעת נכל השיב יהוה בראשו וישלח דוד
 וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה : ויבאו עבדי דוד מ
 אל אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו
 אליך לקחתך לו לאשה : ותקם ותשתחו אפים ארצה 41
 ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני :
 ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על החמור וחמש 42
 גערתיך החלכת לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד
 ותחיו לו לאשה : ואת אחינעם לקח דוד מיוזעאל 43
 ותחיו גם שתיהן לו לנשים : ושאל 44
 נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר
 מגלים : ויבאו חופים אל שאול הנבעתה לאמר א
 הלא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן :
 ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים 2
 איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף :
 ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימן על 3
 הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחרי
 המדברה : וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאול 4
 אל נכון : ויקם דוד ויבא אל המקום אשר הנה שם ה
 שאול וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאול
 ואכנר בן נר שר צבאו ושאל שכב במעגל והעם
 חנים סביבתו : ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי 6
 ואל אבישי בן צרויה אתי ואת לאמר מי ירד אתי אל
 שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך : ויבא 7
 דוד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שכב ישן
 במעגל והניתו מעוכה בארץ מראשו ואכנר והעם
 שכבים סביבתו : ויאמר אבישי אל 8

mortuo ma-
rito, vxorem
ducit.

CAP. 25.
XXVI.
Ziphii rursus
Dauidem
produnt; at
hic Saulo
persequenti
cum exerci-
tu.

Rrr 2 555 דוד

סביבותיו ק. v. 44. Plant. utr. hoc versu inchoant Cap. 26. v. 3.
סביבתיו ק. ibid. מראשתו ק. v. 7.

דוד סגר אלהים היום את איביך בידך ועתה אכנו נא
 9 בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: ויאמר דוד
 אל-אבישי אל-תשחיתוהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה
 ונקח: ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה ינפנו או יזמו
 11 יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה: חלילה לי מיהוה
 משלח ידי במשיח יהוה ועתה קחנא את החנית
 12 אשר מראשתו ואת צפחת המים ונלכה לנו: ויקח
 דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול
 וילכו להם ואין ראה ואין ידע ואין מקיץ כי כלם
 13 ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם: ויעבר
 דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום
 14 בנייהם: ויקרא דוד אל העם ואל-אבנר בן-נר
 לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה
 קראת אל המלך:

magis non infert,

sed hastam & scyphum tantum aufert dormienti,

& Abnero somnolentiam,

+ eccivicalia

15 ויאמר דוד אל-אבנר
 הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא
 שמרת אל-אדניך המלך כי-בוא אחד העם להשחית
 16 את המלך אדניך: לא-טוב הדבר הזה אשר
 עשית חי יהוה כי בני-מורת אתם אשר לא-שמרתם
 על-אדניכם על-משיח יהוה ועתה: ראה אי-חנית
 המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו:
 17 ויבר שאול את-קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד
 18 ויאמר דוד קולי אדני המלך: ויאמר למה זה אדני
 רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה-בידי רעה:
 19 ועתה ישמענא אדני המלך את דברי עבדו אם-
 יהוה הסיתה כי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים
 הם לפני יהוה כי-גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה
 20 לאמר לך עבד אלהים אחרים: ועתה אל-יפל דמי
 ארצה

Regi 2. iniuriam expraubuit, & ad Deum vindicem prouocauit.

מראשתיו ק. 16. מראשתיו ק. 16. יתיר 8. v.

א וְאַרְצָה מִנְגִדָּה פָּנַי יְהוָה כִּי־דָלָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לִבְקֹשׁ

† 24. 15. 2
† per dix,
Ier. 17:
15.

ב אֶת־פְּרָעֵשׁ אֶחָד כַּאֲשֶׁר יִרְדֶּה הִקְרָא בַּהֲרִים וַיֹּאמֶר

ג שְׂאוּל הֲטֹאתִי שׁוֹב בְּנֵי־דָוִד כִּי לֹא־אֲרַע לָךְ עוֹד תַּחַת

ד אֲשֶׁר יִקְהַדָּה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה הַסִּבְלָתִי

ה וְאֲשַׁנֵּה הַרְבֵּה מְאֹד וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַחֲנִית

22. al dominus et dal vicinis
† per dix. Ier. 17:
15.

ו זֶה הָיָה וַיִּקְחָהּ וַיִּקְחָהּ וַיִּקְחָהּ וַיִּקְחָהּ וַיִּקְחָהּ

ז לֹא־יֵשׁ אֶת־צִדְקָתוֹ וְאֶת־אֲמֻנָתוֹ אֲשֶׁר נָתַנְךָ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה

ח בְּיָד וְלֹא אֲבִיתִי לְשַׁלַּח יָדִי בְּמִשְׁיַח יְהוָה וְהִנֵּה בְּאִשׁ

ט גְּדָלָה נַפְשִׁיךָ הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינַי כִּן־תִּגְדָּל נַפְשִׁי בְּעֵינֵי יְהוָה

וַיִּצְלַנִי מִכָּל־צָרָה :

י וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֵל־דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה בְּנֵי דָוִד גַּם עָשִׂה כֹה

יא תַעֲשֶׂה וְגַם יָכֹל תִּזְכָּל וַיִּלֶךְ דָּוִד לְדֶרֶכֹו וְשְׂאוּל שָׁב

לְמִקְוֹ :

יב וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל־לִבּוֹ עָתָה אֲסַפֶּה יוֹם־אֶחָד בְּיַד שְׂאוּל

יג אִי־לִי טוֹב כִּי־הִמְלִט אִמְלִט אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְנוֹאֵשׁ

יד מִמֶּנִּי שְׂאוּל לִבְקֹשְׁנִי עוֹד בְּכָל־נְבוּל יִשְׂרָאֵל וְנִמְלִטְתִּי

טו מִיָּדוֹ : וַיִּקַּם דָּוִד וַיַּעֲבֵר הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אִשָּׁר

טז עִמּוֹ אֶל־אֲכִישׁ בֶּן־מְעוֹף מֶלֶךְ גֵּת : וַיֵּשֶׁב דָּוִד עִם־

יז אֲכִישׁ בְּגֵת הוּא וְאֲנָשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד וּשְׁתֵּי נָשָׁיו

יח אַחֲזִיעַם הַחֲדָעָאֵלִית וְאֲבִיגַיִל אִשְׁת־נָבָל הַפְּרִמְלִית :

יט וַיִּגֵד לְשְׂאוּל כִּי־בָרַח דָּוִד גֵּת וְלֹא־יֹסֵף עוֹד לִבְקֹשׁוֹ :

כ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲכִישׁ אֲסִנָּא מִצְאָתִי ה

כא חַן בְּעֵינֶיךָ יִתְנוּלִי מְקוֹם בְּאַהֲת עָרֵי הַשָּׂדֶה וְאֲשַׁבְּרָה

כב שֵׁם וְלֶפֶה יֵשֶׁב עֲבֹדְךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ : וַיִּתֵּן־לוֹ

כג אֲכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־צִקְלָג לִבֶּן הַיְתָה צִקְלָג לְמַלְכֵי

כד יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וַיְהִי מִסְפֵּר

כה הַיָּמִים אֲשֶׁר־יֵשֶׁב דָּוִד בַּשָּׂדֶה פְּלִשְׁתִּים יָמִים וְאֶרְבָּעַה

כו חֲדָשִׁים : וַיַּעַל דָּוִד וְאֲנָשָׁיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגִּשְׁוֹרִי וְהַגִּדְוִי

כז פפג Rrr 3 והעמלקי

פּתַח בַּאתָנָה v. 4 . פּתַח בֶּסֶף v. 2 . הַנִּיתִק' v. 22 .

וּהַגִּזְרִי פ' v. 2 . יִסְתֵּךְ ק' ibid .

CAP. 27.
XXVII.
Hinc Gathus
se recepit, vi
Achis Rex

Ziklag vrbei
ei inhabitat
dam conce
fit.

הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית
 את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה
 מתנקש בנפשי להמיתני : וישבע לה שאול ביהוה
 לאמר חיי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה : ותאמר
 האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלוי
 לי : ותרא האשה את שמואל בקול גדול
 ותאמר האשה אל שאול לאמר לפה רמיתני ואתה
 שאול : ויאמר לה המלה אל תיראי כי מה ראית
 ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עליס מן
 הארץ : ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה
 והוא עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים
 ארצה וישתחו : ויאמר שמואל אל שאול
 לפה הרבותני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד
 ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד
 גם ביד הנבאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני
 מה אעשה : ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהנה סר
 מעליך ויהי ערה : ויעש יהוה לו כאשר דבר בדי
 ויקרע יהוה את המלכה מידה ויתנה לרעה לדוד :
 כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו
 בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה :
 ויתן יהוה גם את ישראל עמה ביד פלשתים ומחר
 אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד
 פלשתים : וימחר שאול ויפל מלא קומתו ארצה כ
 וירא מאד מדברי שמואל גם כח לאתיה בו כי לא
 אכל לחם כל היום וכל הלילה : ותבא האשה אל
 שאול ותרא כי נבחל מאד ותאמר אליו הנה שמעה
 שפחתה בקולה ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך
 אשר דברת אלי : ועתה שמענא גם אתה
 בקול

quz Samuel
lem euoca-
ret:

cuius spe-
ctrum Regi a
filiis mortis
imminere
dicit.

Pertertitus
Saul concidit,
& cibo
agre sumto i
castra rediit

הק רגושה 40.

בְּקוֹל שִׁפְחָתְךָ וְאַשְׁמַח לִפְנֵיךָ פֶּתַח לֶחֶם וְאֶכֹּל וְיְהִי בְּךָ
 23 כַּח כִּי תִלַּךְ בְּדַרְדָּר׃ וַיִּמְאַן וַיֹּאמֶר לֹא אֶכֹּל וַיִּפְרֹצוּ רִבּוֹ
 עֲבָדָיו וְגַם הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיִּקַּם מִהָאָרֶץ וַיָּשָׁב
 24 אֶל-חֲמִטָּה׃ וְלֹא־אִשָּׁה עִגְלָ-מִרְבֵּק בְּפִירַת וְתַמְהָר
 כַּה וְתוֹבַחְהוּ וְתַקַּח קִמָּח וְתִלֵּשׁ וְתַפְּהוּ מִצּוֹת׃ וַתִּגַּשׁ
 לִפְנֵי-שְׂאוּל וּלְפָנָי עֲבָדָיו וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ בְּלִילָה
 הַהוּא׃

CAP. כט
 XXIX.
 Philistiæ co-
 pias suas lu-
 sciantes, &
 Daudem in
 iis conspicati,
 exauctora-
 tum volunt.

א וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-כָּל-מַחְנֵיהֶם אֶפְקָה וַיִּשְׂרָאֵל
 2 חַיִּים בְּעֵין אִשֶׁר בְּיַזְרְעֵאל׃ וּסְרַנֵּי פְּלִשְׁתִּים עֲבָדִים
 לְמֵאוֹת וּלְאַלְפִים וְדוֹד וְאַנְשֵׁי עֲבָרִים בְּאַחֲרֵנָה עִם
 3 אַכִּישׁ׃ וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים מַה הָעֲבָרִים הָאֵלֶּה
 וַיֹּאמֶר אַכִּישׁ אֶל-שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲלוֹא זֶה דוֹד עֲבָדֵי
 שְׂאוּל מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִיָּה אִתִּי זֶה יָמִים אֲרִיזָה שָׁנִים
 וְלֹא מִצָּאתִי בוֹ מְאוּמָה מִיּוֹם נִפְלוּ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה׃

Achis ergo
 cum dimittit.

4 וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
 לוֹ שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הַשֵּׁב אֶת-הָאִישׁ וַיָּשָׁב אֶל-מְקוֹמוֹ
 אֲשֶׁר חִפְקָדְתוֹ שָׁם וְלֹא יָבֹר עִמָּנוּ בְּמִלְחָמָה וְלֹא
 יִהְיֶה לָּנוּ לְשֹׁטֵן בְּמִלְחָמָה וּבִפְהֵ יִתְרָצָה זֶה אֶל-אֲדֹנָיו
 ה הֲלוֹא בְּרֵאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם׃ הֲלוֹא זֶה דוֹד אֲשֶׁר
 וַעֲנֹד-לוֹ בְּמַחְלוֹת לֵאמֹר חֲכֵה שְׂאוּל בְּאַלְפֵי דוֹד
 6 בְּרַבְּבָתוֹ׃ וַיִּקְרָא אַכִּישׁ אֶל-דוֹד
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו חַיִּי הוּוֶה כִּי-יִשֶׁר אֲתָהּ וְטוֹב בְּעֵינַי צֵאתְךָ
 וּבִאֶף אֲתִי בְּמַחְנֶה כִּי לֹא מִצָּאתִי בְּךָ רָעָה מִיּוֹם בּוֹאֶךָ
 אֵלַי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֵינַי הַסְּרַנִּים לֹא טוֹב אֲתָה׃
 7 וְעַתָּה שׁוּב וּלֶךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תַעֲשֶׂה רָע בְּעֵינַי סְרַנֵּי
 8 פְּלִשְׁתִּים׃ וַיֹּאמֶר דוֹד אֶל-אַכִּישׁ כִּי מַה עָשִׂיתִי וְמַה
 מִצָּאתְ בְּעַבְדְּךָ מִיּוֹם אֲשֶׁר הֵייתִי לִפְנֵיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 9 כִּי לֹא אָבּוֹא וְנִלְחַמְתִּי בְּאִיבֵי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ׃ וַיַּעַן אַכִּישׁ
 וַיֹּאמֶר

בְּרַבְּבָתוֹ ק' ibid. בְּאַלְפֵיו ק' v. 5.

וְאִשָּׁה
 אֶל-חֲמִטָּה
 עִגְלָ-מִרְבֵּק
 בְּפִירַת
 וְתַמְהָר
 כַּה וְתוֹבַחְהוּ
 וְתַקַּח קִמָּח
 וְתִלֵּשׁ
 וְתַפְּהוּ מִצּוֹת
 וַתִּגַּשׁ
 לִפְנֵי-שְׂאוּל
 וּלְפָנָי עֲבָדָיו
 וַיֹּאכְלוּ
 וַיִּקְמוּ
 וַיֵּלְכוּ
 בְּלִילָה
 הַהוּא
 וַיִּקְבְּצוּ
 פְּלִשְׁתִּים
 אֶת-כָּל-מַחְנֵיהֶם
 אֶפְקָה
 וַיִּשְׂרָאֵל
 חַיִּים
 בְּעֵין
 אִשֶׁר
 בְּיַזְרְעֵאל
 וּסְרַנֵּי
 פְּלִשְׁתִּים
 עֲבָדִים
 לְמֵאוֹת
 וּלְאַלְפִים
 וְדוֹד
 וְאַנְשֵׁי
 עֲבָרִים
 בְּאַחֲרֵנָה
 עִם
 אַכִּישׁ
 וַיֹּאמְרוּ
 שְׂרֵי
 פְּלִשְׁתִּים
 מַה
 הָעֲבָרִים
 הָאֵלֶּה
 וַיֹּאמֶר
 אַכִּישׁ
 אֶל-שְׂרֵי
 פְּלִשְׁתִּים
 הֲלוֹא
 זֶה
 דוֹד
 עֲבָדֵי
 שְׂאוּל
 מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר
 הִיָּה
 אִתִּי
 זֶה
 יָמִים
 אֲרִיזָה
 שָׁנִים
 וְלֹא
 מִצָּאתִי
 בוֹ
 מְאוּמָה
 מִיּוֹם
 נִפְלוּ
 עַד-הַיּוֹם
 הַזֶּה
 וַיִּקְצְפוּ
 עָלָיו
 שְׂרֵי
 פְּלִשְׁתִּים
 וַיֹּאמְרוּ
 לוֹ
 שְׂרֵי
 פְּלִשְׁתִּים
 הַשֵּׁב
 אֶת-הָאִישׁ
 וַיָּשָׁב
 אֶל-מְקוֹמוֹ
 אֲשֶׁר
 חִפְקָדְתוֹ
 שָׁם
 וְלֹא
 יָבֹר
 עִמָּנוּ
 בְּמִלְחָמָה
 וְלֹא
 יִהְיֶה
 לָּנוּ
 לְשֹׁטֵן
 בְּמִלְחָמָה
 וּבִפְהֵ
 יִתְרָצָה
 זֶה
 אֶל-אֲדֹנָיו
 ה הֲלוֹא
 בְּרֵאשֵׁי
 הָאֲנָשִׁים
 הָהֵם
 הֲלוֹא
 זֶה
 דוֹד
 אֲשֶׁר
 וַעֲנֹד-לוֹ
 בְּמַחְלוֹת
 לֵאמֹר
 חֲכֵה
 שְׂאוּל
 בְּאַלְפֵי
 דוֹד
 6 בְּרַבְּבָתוֹ
 וַיִּקְרָא
 אַכִּישׁ
 אֶל-דוֹד
 וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו
 חַיִּי
 הוּוֶה
 כִּי-יִשֶׁר
 אֲתָהּ
 וְטוֹב
 בְּעֵינַי
 צֵאתְךָ
 וּבִאִפְךָ
 אֲתִי
 בְּמַחְנֶה
 כִּי
 לֹא
 מִצָּאתִי
 בְּךָ
 רָעָה
 מִיּוֹם
 בּוֹאֶךָ
 אֵלַי
 עַד-הַיּוֹם
 הַזֶּה
 וּבְעֵינַי
 הַסְּרַנִּים
 לֹא
 טוֹב
 אֲתָה
 7 וְעַתָּה
 שׁוּב
 וּלֶךְ
 בְּשָׁלוֹם
 וְלֹא
 תַעֲשֶׂה
 רָע
 בְּעֵינַי
 סְרַנֵּי
 8 פְּלִשְׁתִּים
 וַיֹּאמֶר
 דוֹד
 אֶל-אַכִּישׁ
 כִּי
 מַה
 עָשִׂיתִי
 וְמַה
 מִצָּאתְ
 בְּעַבְדְּךָ
 מִיּוֹם
 אֲשֶׁר
 הֵייתִי
 לִפְנֵיךָ
 עַד
 הַיּוֹם
 הַזֶּה
 9 כִּי
 לֹא
 אָבּוֹא
 וְנִלְחַמְתִּי
 בְּאִיבֵי
 אֲדֹנָי
 הַמֶּלֶךְ
 וַיַּעַן
 אַכִּישׁ
 וַיֹּאמֶר

וַיֹּאמֶר אֶל־דָּוִד יָדַעְתִּי כִּי טוֹב אֶתָּה בְּעֵינַי כְּמִלְאָךְ
 אֱלֹהִים אֲךָ שְׂרֵי פְלִשְׁתִּים אָמְרוּ לֹא יִזְעָלָה עִמָּנוּ
 בְּמִלְחָמָה : וְעַתָּה חֲשַׁבְתֶּם בְּבִקְרֹתֵינוּ וְעַכְרֵי אַרְגְּוֹתֵינוּ אֲשֶׁר י
 בָּאוּ אֵתָּה וְהִשְׁכַּמְתֶּם בְּבִקְרֹתֵינוּ וְאֹרֹר לָכֶם וּלְכוּ : וַיִּשְׁכַּם י
 דָּוִד הוּא וְאֲנָשָׁיו לָלֶכֶת בְּבִקְרֹתֵינוּ לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
 וּפְלִשְׁתִּים עָלָיו יִזְרְעָאֵל : וַיְהִי כִּכֹּא א
 דָּוִד וְאֲנָשָׁיו צָקְלָג בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַעֲמִלְקִי פִשְׁטֹו אֶל־נָגֵב
 וְאֶת צָקְלָג וְנִפְּו אֶת־צָקְלָג וַיִּשְׁרְפוּ אֹתָהּ בָּאֵשׁ : וַיִּשְׁבּוּ 2
 אֶת־הַנְּשִׁים אֲשֶׁר־בָּהּ מִקָּטָן וְעַד־גְּדוֹל לֹא הָמִיתוּ
 אִישׁ וַיִּנְהֲגוּ וַיִּלְכוּ לְדָרְכָם : וַיָּבֹא דָוִד וְאֲנָשָׁיו אֶל־הַעִיר 3
 וְהָנָה שְׂרוּפָה בָּאֵשׁ וְנִשְׁיָהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם נִשְׁבּוּ :
 וַיִּשָּׂא דָוִד וְהָעַם אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ עַד אֲשֶׁר 4
 אִין־בָּהֶם כָּח לִכְפוֹת : וְשָׂמַי נִשִּׁי דָוִד נִשְׁבּוּ אַחֲרֵי־הֵם ה
 הַיּוֹרְעֵלִית וְאֲבִיגַיִל אִשְׁתׁ נָבָל הַכַּרְמֶלִי : וַתֵּצֵר לְדָוִד 6
 מְאֹד כִּי־אָמְרוּ הָעַם לְסַקְּלוֹ כִּי־מָרָה נִפְּשׁ כָּל־הָעַם
 אִישׁ עַל־בָּנָו וְעַל־בְּנֹתָיו וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּיהוָה אֱלֹהָיו :
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִיתֶךָ הַכֹּהֵן בֶּן־ 7
 אַחִימֵלֵךְ הַגִּישֻׁר־נָא לִי הָאֶפֶד וַיִּגֵּשׁ אֲבִיתֶךָ אֶת־
 הָאֶפֶד אֶל־דָּוִד : וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אַרְדֹּף 8
 אַחֲרֵי הַגִּדּוֹר הַזֶּה הַאֲשִׁיגְנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ רָדֹף כִּי־הִשָּׁג
 מִנְּשִׁיג וְהִצֵּל מִצִּיל : וַיִּלֶּךְ דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ 9
 אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל הַבְּשׂוֹר וְחַגְוֹתָרִים עִמּוֹ :
 וַיִּרְדֹּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ וַיַּעֲמֵדוּ מֵאֲתֵימֵי אִישׁ י
 אֲשֶׁר פָּגְרוּ מִעֵבֶר אֶת־נַחַל הַבְּשׂוֹר : וַיִּמְצְאוּ אִישׁ־ 11
 מִצְרֵי בְשֻׁרָה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּתְּנוּ־לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכֵל
 וַיִּשְׁקֶהוּ מֵיִם : וַיִּתְּנוּ־לוֹ פֶּלֶח דְּבִלָּה וְהִשְׁגִּי צִמְקִים וַיֹּאכֵל 12
 וַתֵּשֶׁב רוּחוֹ אֵלָיו כִּי לֹא־אָכַל לֶחֶם וְלֹא־שָׂתָה מַיִם
 שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשִׁלְשָׁה לַיְלוֹת :

CAP L
XXX.
Ziglagum re
nerfus exu
flum & suos
abductos vi
det ab Ama
lekitis,

quos, Deo
consulto, in
sequitur, in
dice quoda
iuvene asse
quitur,

† affio-
res crāt,
21.

וַיֹּאמֶר S s s צ צ צ

v. 6. בְּנֵי ק' וְ

13 ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער
 מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי
 14 היום שלשה : אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר
 ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש :
 15 ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר
 השבעה לי באלהים אם תמיתני ואם תסגלני ביד
 16 אדני ואורדך אל הגדוד הזה : וירדו והנה נמשים
 על פני כל הארץ אכלים ושתיים וחגגים בכל השלל
 הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה :
 17 ויבס דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט
 מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו
 18 על הגמלים וינסו : ויצל דוד את כל אשר לקחו
 19 עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד : ולא נעדר להם
 מן הקטן ועד הגדול ועד בנינים ובנות ומשלל ועד כל
 כ אשר לקחו להם הכל השיב דוד : ויקח דוד את כל
 הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל
 20 דוד : ויבא דוד אל מאתיים האנשים אשר פגרו
 מלכת אחרי דוד וישבם בנחל הכישור ויצאו לקראת
 דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם
 22 וישאל להם לשלום : ויען כל איש
 רע ובלועל מהאנשים אשר הלכו עס דוד ויאמרו יען
 אשר לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו
 23 כי אם איש את אשתו ואת בנו וינהגו וילכו : ויאמר
 דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר
 24 אתנו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו : ומי ישמע
 לכם לדבר הזה כי כחלק הורד במלחמה וכחלק
 הישב על הכלים יחדו יחלקו :

כה ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק
 ולמשפט

היורד ק' v. 24. פתח באתנה v. 22. מלעיל v. 13.

cadit fugat
 que. & pra-
 am caput,

quam inter
 suos summa
 aquirate di-
 uidit,

mem b-
 otulata
 int.

CAP. XXXI
 aut factus
 e in hostium
 manet et ca-
 pit,

mem
 de ho-
 der falpa-
 ar cum
 li,

ולמשפט לישראל עד היום הזה:

2 ויבא דוד אל-עקלג וישלח מהשלל
 לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה
 משלל איבי יהודה: לאשר בבית-אל ולאשר
 ברמות-נגב ולאשר ביהר: ולאשר בערער ולאשר
 בשפמות ולאשר באשתמע: ולאשר ברכל ולאשר
 בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקני: ולאשר
 בחרמה ולאשר בכור-עשן ולאשר בעתד: ולאשר
 בחברון ולכל המקמות אשר התחלק-שם דוד הוא
 ואנשיו:

& munera senioribus Iudae mitti.

א ופלישתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל
 מפני פלישתים ויפלו חללים בהר הגלבע: וירבקו
 פלישתים את-שאול ואת-בניו ויכו פלישתים את-
 יהונתן ואת-אבינדב ואת-מלכישוע בני שאול:
 ותכבד המלחמה אל-שאול וימצאוהו המורים אנשים
 בקשת ויחל מאד מהמורים: ויאמר שאול לנשא
 כליו שלח-חרבך ודקרני בה פון-בואו הערלים
 האלה ודקרני והתעללו-בי ולא אבה נשא כליו כי
 ירא מאד ויקח שאול את-החרב ויפל עליה: וירא
 נשא כליו כי-מת שאול ויפל גם הוא על-חרבו וימת
 עמו: וימת שאול ושלישת בניו ונשא כליו גם כל-
 אנשיו ביום ההוא יחדו: ויראו אנשי-ישראל
 בעבר העמק אשר בעבר הירדן כי-נסו אנשי ישראל
 וכי-מתו שאול ובניו ויעזבו את-הערים וינסו ויבאו
 פלישתים וישבו בהן:

CAP. XXXI. Saul filius amiffis filiis ne in hostiu veniret magis: fit 276 Xug.

8 והיו ממהרת ויבאו פלישתים לפשט את-החללים
 וימצאו את-שאול ואת-שלישת בניו נפלים בהר
 הגלבע: ויכרתו את-ראשו ויפשיטו את-כליו וישלחו

mortuus tamen ab hostibus suspeditur cum filiis.

בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת העם :
 וישמו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו
 11 בהומת בית שן : וישמעו אליו ישיב גלעד את
 12 אשר עשו פלשתים לשאול : ויקומו כל איש חר
 וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית בנו
 מחומת בית שן ויבאו לבשה וישרפו אתם שם :
 13 ויקחו את עצמותיהם ויקברו תחת האשל בבישה
 ויצמו שבעת ימים :

Libellus
 comburion-
 tor & sepeli-
 ant.

LIBER
 POSTERIOR SAMUELIS,
 Aliis II. REGUM: Græc. βασιλικῶν β.
 HEBRÆIS שמואל ב
 CAPUT I. א

א ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את
 2 העמלק וישב דוד בצלק ימים שנים : ויהי ביום
 השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול
 ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבוא אל דוד
 3 ויפל ארצה וישתחו : ויאמר לו דוד אי מזה תקוא
 4 ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי : ויאמר אליו דוד
 מה היה הדבר הגדול לי ויאמר אשר נס העם מן
 המחנה וגם הרפה נפל מן העם וימתו וגם שאול
 ה ויהונתן בנו מתו : ויאמר דוד אל הנער הפגיד לו
 6 איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו : ויאמר הנער
 הפגיד לו נקרא נקריתי בחר הגלבע והנה שאול
 נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הרביקחו :
 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני : ויאמר לי
 9 מראתה ויאמר אליו עמלקי אנכי : ויאמר אלי עמד
 נא

CAP. II. I.
 David mor-
 tuo Saulis
 plangit, &
 cis nomium
 sicutem
 que tradat.

ו.אומר ק. 8. v. ה.ל בקמץ. v. I.